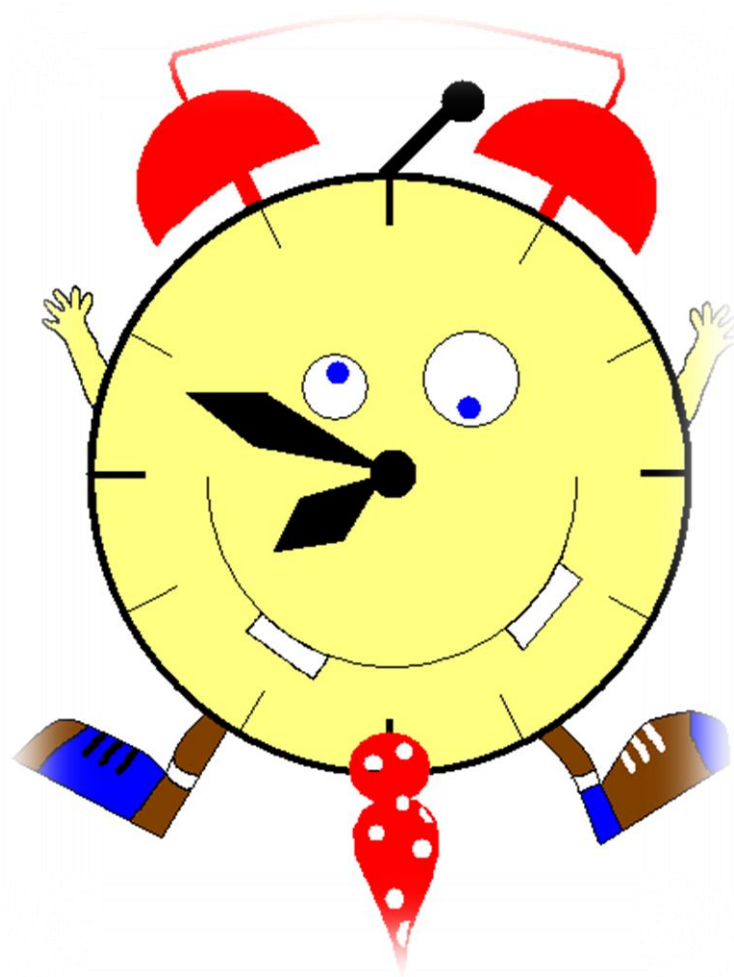

ČASOPIS ŽIAKOV

ZŠ - Karpatská ul. Žilina

... 10^{MINÚT} OSEM ...

2. číslo

šk. rok 2016/2017

OBSAH

PRO SLAVIS 2016	3
Ročné obdobia očami našich žiakov	6
Zo sveta rozprávok a fantastických príbehov	14
Ked' nás kopne múza...	26
Ked' nás volá minulosť – Ľubomír Feldek	39
Čo sme videli, počuli, prežili	42
Náš školský parlament	46
Black-red-white párty	50
Lyžiarsky výcvik	52
Vedeli ste, že...	54
Aeromobil	55
Samošoférujúce auto	56
Zaujalo nás na Slovensku	57
Malá Fatra	57
Bratislavský hrad	59
DFS Cipovička	61
Zaujalo nás z ríše zvierat	63
Panda červená	63
Kone	65
Zabavme sa!	67
Bibliografia	71

Časopis vydáva: ZŠ Karpatská ulica v Žiline, štvrťročník

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Dominika Obrtancová

Členovia redakčnej rady: Červený Lukáš, Čurík Matej, Dobošová Ema, Kočnerová Timea, Mindekova Petra, Močková Dorota, Stankovičová Anna, Šrameková Denisa a Trpišová Grétko

2. číslo časopisu, marec 2017

PRO SLAVIS 2016

Dňa 30. novembra 2016 sa konalo na Radnici mesta Žilina slávnostné vyhodnotenie celoslovenskej súťaže PRO SLAVIS 2016. Je to celoštátna súťaž triednych a školských časopisov materských, základných, špeciálnych škôl a školských zariadení, stredných škôl a zahraničných škôl s vyučovacím jazykom slovenským a nesie názov odvodený od významného historického dokumentu, ktorým bolo Slovákom udelené určité privilégium, ktoré udelil kráľ Ľudovít I. pri návšteve Žiliny v roku 1381.

Na radnici sa zišli pedagógovia, žiaci a študenti zo všetkých kútov Slovenska, aby si prevzali ocenenia za svoju snahu a prácu, za ktorú by sa nemuseli hanbiť ani profesionálni novinári. Do súťaže sa zapojilo takmer 120 škôl s 350 ks časopisov.

A redaktori nášho školského časopis *O desať minút osem* nechýbali. Náš časopis v tejto celoslovenskej súťaži získal

3. miesto

v II. kategórii – školské časopisy

V novembri sme šli ja, Petra Mindeková, Timea Kočnerová a Anička Stankovičová s pani učiteľkou Žikavskou na predanie ceny na Radnici mesta Žilina. Náš školský časopis získal 3. miesto zo 100 časopisov základných škôl, 24 materských škôl a 2 zahraničných škôl.

Keď sme sa to dozvedeli, nemohli sme tomu uveriť. Vedeli sme, že sme na tom dosť pracovali, ale nečakali sme to. V ten deň sme nešli do školy. Dorazili sme na Radnicu mesta Žilina a ja som sa porozhliadala. Miestnosť bola osvetlená vonkajším svetlom. Boli tam dlhé stoly a na strope viselo niekoľko krásnych lustrov.

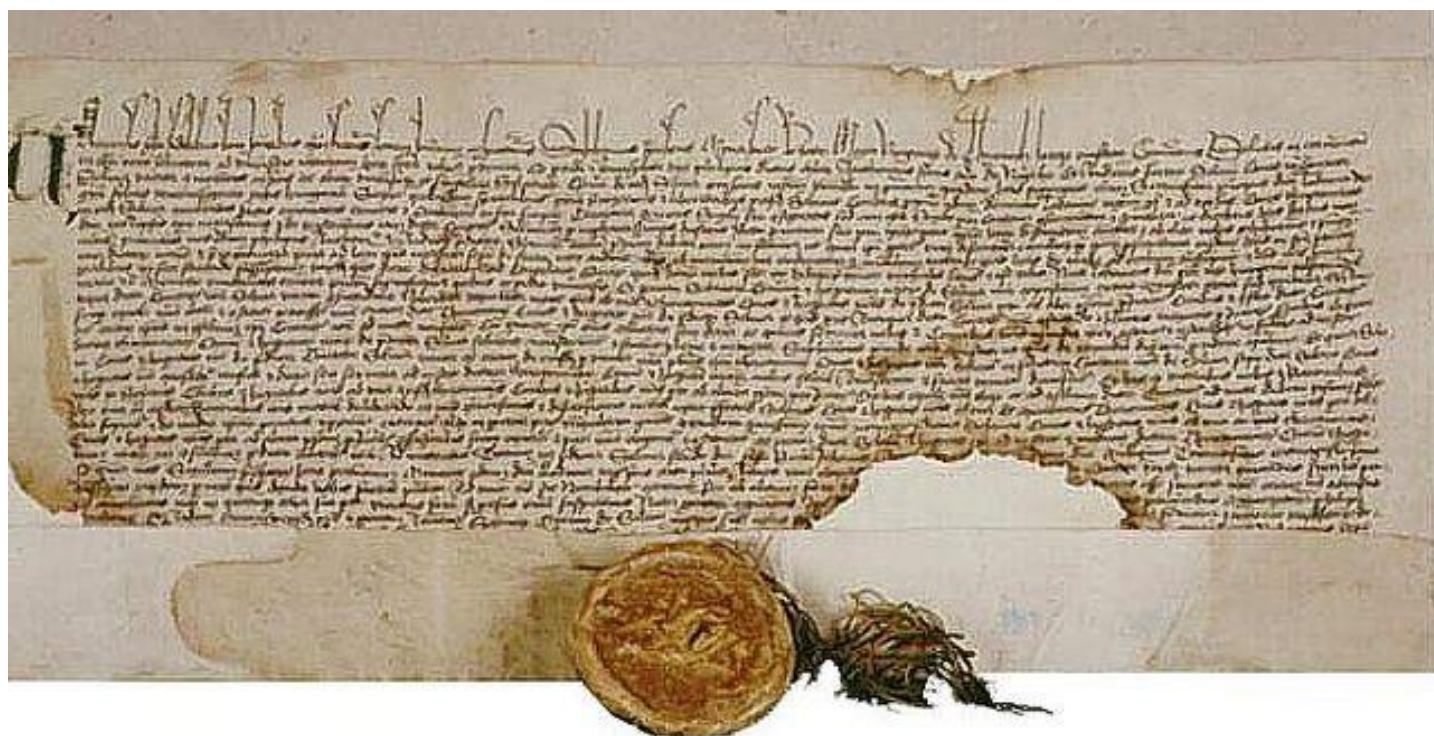
Tam sme si poobzerali aj iné časopisy, ktoré tam boli vystavené. Inšpirovali sme sa z nich a dostali sme aj nové nápady do nášho časopisu. Každý dostal džús a tyčinku, na ktorej sme si pochutili. Všetci sme sa posadili za dlhý stôl. Pri stole sedeli dospelí aj deti a pozorne počúvali. Ako som sa tak dívala, miestnosť bola preplnená. Žiadne miesto nebolo prázdne.

Fotografi krúžili po miestnosti ako supy a všetko fotili. Na začiatku, do stredu miestnosti, prišla pani, ktorá viackrát vyhrala súťaž Hviezdoslavov Kubín. Odrecitovala nám báseň a miestnosť vzplanula potleskom. Každému sme tleskali a usmievali sa. Nastal čas pre nás. Bol to skvelý pocit, keď sme začuli názov našej školy a názov nášho časopisu. Mali sme aj trému, samozrejme. Prečo? Pretože všetky oči pozerali na nás a bolo tam nepríjemné ticho. Kráčali sme a ozval sa potlesk. V tej chvíli nás zaplavila radosť aj hrdosť. So všetkými sme si podali ruky a nakoniec sme sa aj odfotili. Naše usmievavé tváre boli pravé. Dostali sme diplom a ceny. Diplom visí na nástenke pri vstupe do telocvične.

Niekedy sa aj ty pozri a spomeň si na nás!

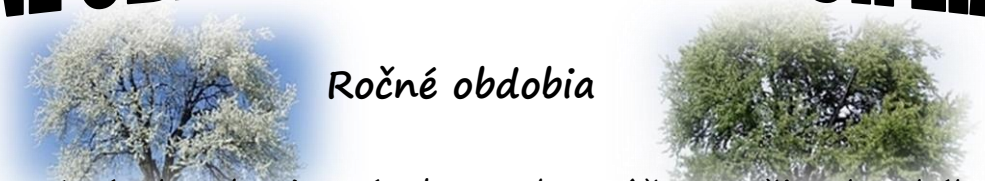
Mindeková Petra

Privilegium pro Slavis

ROČNÉ OBDOBIA OČAMI NAŠICH ŽIAKOV

Ročné obdobia

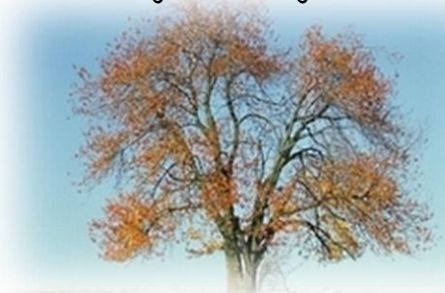
Je jar. Jemný vánok poletuje prírodou spolu s vôňou snežienok vykúkajúcich spod roztápajúcej sa zimnej periny. Teplé lúče slnka dopadajú na šťastné ľudské tváre, ktoré sa prechádzajú pomedzi kvitnúce kvietky. Smutné a holé koruny stromov sa chystajú odieť do zeleného lístia, aby mohli za krátky čas splodiť šťavnaté plody sladkých jablák, čerešní a sliviek. Všade vôkol nás počuť ranný spev vtáčikov. Príroda znovu ožíva.

Ani sme sa nenazdali a je tu leto. Ružovkasté lupene stromov začínajú padať na zelenú trávku, na ktorej rozvoniavajú farebné lúčne kvety. Okolím sa šíria hlasy veselých ľudí, ktorí sa máčajú vo vode čistej ako krištál'. V podvečer začína slnko pomaly klesať a horúčava prestáva žiariť na vyprahnutú krajinu.

Nastáva koniec septembra, s ktorým prichádza jeseň. Listy stromov sa pomaly prezlečú do kabáta hrajúceho červenou, žltou a oranžovou farbou, ktoré za krátky čas vytvoria na zemi pestrofarebný koberec. Vetrík začína chladnúť a spolu s ním sa ochladzuje aj slnko.

Chladné rána, dni a ešte chladnejšie noci prináša pani Zima. Lastovičky odleteli do teplých krajín, zvieratá sa uložili na zimný spánok a ľudia sa odievajú do hrubých kožuškov. Prírodou poletujú vločky snehu a celú matku Zem zahaľuje biela prikrývka. V zime nesmú chýbať ani cencúle a snehuliaky, ktoré sú priateľmi mnohých detí. Tak ako sa strieda deň s nocou, musí sa vystriedať aj zima s jarou. Kolobeh ročných období sa neustále opakuje...

Bačová Ivana

Jar

Jar je ročné obdobie, v ktorom sa nielen zvieratká, ale aj rastlinky zobúdzajú zo zimného spánku. Mohutné stromy, ktoré boli počas zimy zakryté bielym závojom sa teraz pretekajú vo vystavovaní svojich šiat z kvetov. Pod nimi sa malinké rastlinky a kričky snažia dotknúť sa svojimi rúčkami aspoň jedného slnečného lúča. Pomaly sa zobúdzajú aj zem a trávica na nej, ktorá bola celú zimu prikrytá trblietavou perinou. Pomedzi ňu sa farebne usmievajú prvé kvietky, ako sú napríklad snežienky a snažia sa predbehnúť jedna druhú, ktorá bude vyššia. Medzi konármi stromov sa prediera veselý spev vtákov a včielky hladia svojimi krídelkami lupene pestrých kvetov. Stromy skrývajú natešené úsmevy detí a ich radosť. Zo striech domov pred slnkom pomaly uteká posledný sneh. V mlákach, ktoré zostali po zime, sa odráža farebná dúha, ktorá zdobí belaso-modrú oblohu s večne uplakanými oblakmi. Medzi dúhu poletujú rôzne druhy motýľov a chcú si vyzdobiť svoje krídelká. Nad všetkým týmto nemôžeme prehliadnuť vznášajúce sa žiarivé slnko, ktoré sa svojimi horúcimi rukami dotýka zeme a teší sa zo všetkej tejto nádhery.

Jar je veľmi pekné ročné obdobie, pri ktorom všetko ožíva. Táto nežnosť a krása zohreje srdce nejakého človeka.

Paulovičová Ivana

Jar

Po dlhých a mrazivých mesiacoch, počas ktorých vládla pani Zima, prichádza nové ročné obdobie, jar. Ona patrí medzi najkratšiu časť roka, v ktorej sa prebúdzajú príroda a vzniká život. Spod rozmŕzaného snehu vybiehajú výhonky bielych snežienok. Keď vyjdeme von, môžeme sledovať ako slnko svojimi zubatými lúčmi pohliada jarú krajinu. Posledné kryštáliky snehu sa menia na kvapôčky vody, ktoré v horách stekajú do potôčikov a rútia sa dolinami veľkou rýchlosťou. Koruny stromov zhadzujú zo seba posledné vrstvy snehu, aby mohli vyhnúť nové púčiky zelených listov a pestrofarebných kvetov. Zelené košaté koruny stromov sa stávajú útočiskom pre vtáky, ktorým sa podarilo prekonať dlhú cestu cez more. Tie si starostlivo opravujú alebo stavajú nové hniezda, ktoré im zničilo nepriaznivé zimné počasie, aby tam mohli v pokoji na svet priniesť svoje nové spevavé potomstvo, keď už všetko majú hotové, sprijemňujú ranné vstávanie ako aj večerný súmrak svojím švitorením. Zo zeme krôčik po krôčiku začína vyrastať tráva ako aj ostatná zeleň. Jarne kvety si starostlivo upravujú svoje malé lupienky, aby nakoniec mohli vykvetnúť a ukázať sa v plnej kráse okolitému svetu. Na jar sa medvede prebúdzajú zo zimného spánku, včielky vylietavajú zo svojich úľov, na čerstvo zazelenených pastvinách sa pasú stáda ovčiek a kravičiek.

Jar patrí medzi najúchvatnejšie ročné obdobia. Je to najideálnejší čas vybrať sa na prechádzku do prírody a obdivovať jej obnovu. V atmosfére preplnenej sladkou vôňou kvetov, v sprievode vtáčieho spevu, zelenou trávou pod nohami a belasým nebom nad hlavou načerpávame nové sily. Je synonymom prebúdzania sa do života. Tak ako sa strieda zima s jarou, tak sa vystrieda jar s letom, leto s jeseňou a jeseň so zimou, aby sa opäť o rok mohla jar ukázať v plnej nádhere.

Otipka Martin

Leto

Deti s radostou poodhadzujú školské
tašky do kútov detských izieb,
vyskakujú ako zajačiky a užívajú si

teplé slnečné dni.

Hned' zarána nás prvé
lúče slniečka, ktoré sa prederú pomedzi žalúzie, poštekli na líčkach
a prebudia. V diaľke počuť vtáčí spev, to prebudené vtáčatá vítajú slnko
a vyhrievajú si stuhnuté telička rozprestretím krídel. Slabý vetrík, ktorý
roztancuje koruny stromov, tiež vydáva jemnú melódiu. Celé je to ako
hudobná skupina, kde spevákmi sú vtáky, tanečníkmi stromy, melódiu tvorí
vietor a rytmus udávajú priezračne čisté rieky bubnujúce o kamene. V lete
zahodíme starosti a užívame si nádherné dni s kamarátmi a rodinou.
Prekrásne sú aj letné večery, keď zapadá slniečko za obzor, vystrieda ho
mesačný svet, utíchne vtáčí spev a objavia sa prvé svätojánske mušky, ktoré
vo vzduchu tancujú.

Leto je najkrajšie ročné obdobie, v ktorom je všetko okolo nás farebné
a pestré. Leto nám umožňuje zažiť nezabudnuteľné chvíle nášho života.

Rosincová Dominika

Jeseň

Každé ročné obdobie má svoje čaro. Hovorí sa, že jeseň býva smutnejším obdobím, pretože počasie býva chladnejšie a sychravejšie. Napriek tomu jeseň neskrýva svoju krásu. Zo stromov na zem padajú pestrofarebné listy ako jemné krídla motýľov.

Vietor sa s nimi ladne hrá. Keď začne padať dážď, z okien domov sa malé detské očka prekvapene pozerajú na kúzelnú oblohu, z ktorej sa nádherná dúha púšťa svojou farebnou a žiarivou krásou navôkol. Vietor ako divoké stádo koní sa preženie ľudskými tvármi a zanechá červené líca od svojej chladnej ruky. Skôr ako sneh prikryje bielou mäkkou perinou všetko okolo nás, sa príroda chystá na zimný spánok. Na poliach sa zberá úroda. V chladnejšom jesennom počasí to ľudí viac ťahá do tepla svojich príbytkov, kde teplo praskajúceho dreva v krbe, svetlo z blikotajúcich sa sviečok a príjemná vôňa bylinkového čaju vie vyčariť hrejivú atmosféru.

Vtáky odlietajú do teplých krajín, aby sa sem naspäť po zime vrátili a svojím krásnym vtáčím spevom nás každé ráno budili a my sme sa naladili do ďalšieho dňa.

Dobrucká Soňa

Jeseň

Leto ubehlo rýchlejšie ako dni v týždni a do nášho života sa nám vracia mimoriadne farebná pani, ktorý zafarbuje naše životy krásnymi hnedými, žltými a červenými lístočkami krehkými ako tenké sklo.

Toto prekrásne ročné obdobie sa nám vracia každý jeden rok v tom istom čase, ako keby tajne tušilo, aký je presne vtedy deň. Jeseň prichádza vtedy, keď sa začnú zafarbovať listy a maličké štebotavé vtáčiky odlietajú do teplých krajín. Toto farebné obdobie prináša rôzne zmeny v počasí. Fúkajúci vetrík môže byť tiež jedným zo znakov jesene. Deti majú z neho veľkú radosť, pretože sa môžu ísť s kamarátmi vyblázniť von a púšťať si šarkany. Ľudia uvítajú aj krátke jesenné prechádzky po zafarbenej krajine a parkoch. V lesíkoch môžeme zazrieť ukladať sa zvieratká na zimný spánok, ktorý ich čaká po tomto trojmesačnom období. Jeseň nás prekvapuje veľmi milo ako darček darovaný od blízkych ľudí, ale dokáže spôsobiť aj daždivé a sychravé počasie ako nahnevaný medveď. Každá jedna ľudská duša smúti za teplým letom, ktoré tu bolo pred sychravým obdobím, ale pri pohľade na tú úžasne zafarbenú krajinu a padajúce peniaze v podobe listov sa im rozsvietia očka ako jasná obloha a zahreje srdce ako ohník v kozube. Okrem zvierat sa na jeseň pripravujú aj ľudia, začínajú

si vyberať teplejšie oblečenie a ozdobujú si svoje obydlia.

Jeseň je prenádherné ročné obdobie, ktoré voláme farebnou pani, a ktorá môže byť niekedy aj studená a uplakaná.

Demjanovičová Lea

Jeseň

Na prechádzke a pri pohľade z okna vidíme, že jeseň už začala svoje dielo. Nie je ani teplo, ani zima a príjemne pofukuje vetrík. Je to nádherné obdobie medzi letom a zimou. Lístie sa zafarbilo do oranžova, na stromoch dozrievajú jablká, hrušky a slivky. Po horúcom lete sa zem pripravuje na dlhý zimný spánok. Na oknách počuť klopať dážď, často do rytmu uspávanky.

Vietor sa hrá s listami ako neposedné dieťa. Prenáša ich zo strany na stranu, dvíha do výšky a potom znovu púšťa na zem. Pre zvieratká a ľudí je jasným signálom, že sa treba prichystať na zimu. Ľudia musia pripraviť pôdu v záhradách na odpočinok a zvieratká si začínajú robiť zásoby jedla, aby prežili.

Všetci sa tešíme z pestrofarebnej úrody. Jabĺčka, hrušky, slivky, hrozno a rôzne iné plody hýria všetkými farbami.

Pre žiakov znamená toto obdobie návrat do školských lavíc, teplejšie oblečenie, ale hlavne veľa zábavy s kamarátmi na farebných kobercoch z lístia. Silnejší vietor, lietajúce šarkany, gaštanové postavičky, Halloween, tekvice, skoré západy slnka a tmavá tajomná zatiahnutá obloha neodmysliteľne patria k jeseni.

Toto čarovné obdobie je najzaujímavejším v roku. Príroda vyzerá ako namalovaná.

Kasáková Ema

Zima

Po upršanej jeseni prevzala žezlo nad prírodou jej kolegyňa zima. Zima je krásne ročné obdobie, ktoré pokryje celý svet bielou snehovou pokrývkou.

Začiatkom decembra začína vyzliekať stromy z pestrofarebného oblečenia do nahoty a premieňať jazero na ligotavé krištáľové zrkadlá a rieky na nebezpečnú púť ľadových krýh. Zamrznuté jazerá si oddýchnu od detí, ktoré sa na nich hrávali. Vo vzduchu cítiť mráz, ktorý preniká až ku kostiam. Keď zaľahne biela perina, deti vyťahujú sánky na kopec a rodiny sa chodia lyžovať, pričom im mráz maľuje líca na červeno.

V januári sa vládnutie zimy nad prírodou prehupne do druhej polovice. Na miestach, kde bolo počuť šum vodopádov sa teraz nesie ticho. Je to dôkaz neuveriteľnej sily zimy. Tečúce vodopády sa premenili akoby švihnutím čarovného prútika na ľadové kráľovstvo.

V marci zime začínajú ubúdať sily. Z okien zišli krásne kresby, zo snehuliakov ostala len mrkva a uhlíky. Spod snehu začínajú vykúkať prvé snežienky. Je to symbol toho, že zimu sa blíži vystriedať jej kolegyňa jar.

Kysel' Marek

70 SVETA ROZPRÁVOK A FANTASTICKÝCH PRÍBEHOV

Rozprávka bez názvu

Uprostred lesa, v krajine plnej hôr, stál malý zámok. Býval v ňom kupec s tromi dcérami.

Raz kupcovi prišiel list. „Sluha, čo sa tam píše?“ Sluha odpovedal: „Musíte odísť do hlavného mesta, lebo jedna už lodí s nákladom sa potopila.“ „Pripravte kufre.“ Onedlho kupec odišiel.

Bolo to už mesiac, čo kupcove dcéry o otcovi nevedeli nič. Šero sa už menilo na večernú tmú, keď niekto zabúchal na dvere.

„Bella, chod' otvoriť!“ „Je vonku.“ „Tak ten, kto na nás čaká, si počká dlhšie.“ Búchanie neprestávalo.

„Judita, idem otvoriť.“ Vrrrrrrzg... „Áááá!“ Judita sa zľakla a bežala za sestrou. Takmer sa zrazila s Bellou. „Čo sa deje?“ spýtali sa obe takmer naraz. Naklonili sa k ležiacej Izzabelle. Na pokožke mala modré škvrny. Sestry sa ich snažili umyť, ale nešlo to. „Pôjdem po lekára.“ hovorí jedna zo sestier. „Až do mesta?“ Bella prikývla. Ešte v ten večer odišla.

Už bola tma. Bella stále vytrvalo kráčala. Zrazu sa pred ňou objavila húština. Zohla hlavu, aby mohla prejsť. Predierala sa húštinou, trne sa jej chytali o vlasy. Bolo to nekonečné.

Konečne vyšla z húštiny na čistinku. No nebolo tam mesto, ale nejaký hrad. Z posledných síl vyšla po schodoch k dverám. Chytila kľučku a niekoľkokrát buchla o dvere. Nič. Vstúpila do priestrannej miestnosti. Prešla do jedálne. Bolo tam nachystané jedlo. Na dverách bol lístok s nápisom PRE TEBA.

Otočila sa. Oproti nej stálo nejaké zviera. Zjačala. Z huby mu tiekla krv.
Zahmlilo sa jej pred očami. Klesla na zem...

Konečne videla ako predtým. No
nebola na hrade, ale
v záhrade pri ňom. Sedela
pred sochou nejakej ženy.
Socha vyzerala, ako keby
ešte pred chvíľou žila. Z
oka prepichnutého šípom jej
tiekla krv. Zmeravela.
Dotrhané šaty je prikrývali
ona bola doráňaná. Cez slzy

rany. Aj
uvidela nejakého muža. Podobal sa na jej otca. „Aha!“ začula
od neho, „nejaké dievča, zoberme ho k nám.“ Ja som cudzia? pýtala sa
sama seba.

Roztvorila oči. To sa jej len snívало. Vedľa nej sedelo to zviera. Teraz
sa už nebála. Niečo jej hovorilo, že je to jej blízky.

Bola v záhrade pri zámku. Obklopená kríkmi s rôznymi trnitými
rastlinami sa snažila dostať naspäť. Už niekoľko raz sa o to pokúsila, ale
vždy sa zamotala ešte viac. Odrazu uvidela ružový ker. Bol na ňom len
jediný púčik. Odtrhla ho. Jeho trn sa však zaboril do jej pokožky. Z rany
vytiekla krv. Pod jej rukou sa objavila laba zvieraťa. Kvapka krvi dopadla na
zvieraciu srst. Bella sa obzrela dozadu, bola tam tá žena, ktorú videla vo
sne.

Po čase strávenom na hrade so ženou Bella zistila, že je to jej mama.
Potom obe odišli do zámku, kde Bella žila doteraz. Kupec tam už čakal.
Žena chcela ošetriť Izzabellu, no bolo neskoro. Bola mŕtva.

No aj bez nej všetci žili na zámku, hrad sprístupnili a žena sa stala
kupcovou ženou.

Zuzana Cingelová

Bača a ružová ovečka

Kde bolo, tam bolo, dávno, pradávnو žil raz jeden bača. Tento bača nebol len tak nejaký bača, bol to super bača. Mal MacBook a super psa Eliota.

Raz bača počítal ovečky a zistil, že mu jedna chýba. Chýbala mu ružová ovečka menom Kobyľka. Bača v strese zavolať super psa Eliota, nech zoberie MacBook a nadiktoval mu, čo má napísať: „Hľadá sa ružová ovečka, ktorá reaguje na meno Kobyľka. Odmena je podpis od youtubera Goga.“

Bača hľadal ovečku pomocou mini GPS, ktorý mala na chvoste. Bohužiaľ, nevedel ju nájsť, pretože guľôčka, ktorá mala ukazovať polohu sa stále pohybovala z miesta na miesto. O dve hodiny prišiel Eliot za bačom a povedal mu, že sa našiel chlap, ktorý našiel ovcu, ale zelenej farby. Ak by to vadilo, je ochotný ju prefarbiť na ružovo. Bača Eliotovi odvetil, že žiadnu „fejkovu“ ovcu nechce, že chce originál ružovú ovcu Kobyľku.

Prešli ďalšie dva dni a dve noci a Kobyľka nikde. Z ničoho nič začul bača krik dievčata. Dievčina kričala, že Kobyľku našla. Bača radostne vyskočil z kresla a vybehol z domu. Už-už dal dievčine podpis Goga, lenže vtom ho napadlo, aby si najskôr preveril, či je to jeho ružová ovečka Kobyľka. Vyzval ovečku, aby

niečo povedala. Ovečka len zabečala. Bača pochopil, že toto nie je jeho ovečka. Jeho ružová ovečka Kobyłka vedela iba mňaukať. Ostal smutný. Vrátil sa domov.

Po návrate domov ho už nadšene očakával psík Eliot, ktorý mu povedal dobrú správu, že ovečku Kobyłku našiel. Bača nechcel veriť. Eliot mu ukázal jej fotku na Facebooku, pri ktorej bolo napísané: „Ak toto číta bača a psík Eliot, nech sa neboja, o dva dni sa vrátim. Momentálne som na Kapverdských ostrovoch. Pa, pa, pa. Cmuk.“

Bačovi spadol kameň zo srdca. Odvtedy je na ich pozemku dvadsať kamier, ktoré neustále natáčajú všetko, čo jeho ovečky robia...

Sophia Sibilová

O dažďovej kvapke

Zo strmého úbočia lesnej stráne vyteká bystrý potôčik. Má mnoho detí – malých kvapiek a tak si cestou žblnkoce. Jedného pekného slnečného dňa už kvapôčky omrzelo šantiť v potôčiku. Chceli vidieť všetku tú krásu zhora. Zavolali na slniečko, aby im pomohlo vystúpiť na oblaky. Slniečko splnilo ich túžbu. Premenilo ich na malé obláčiky a vzalo ich k sebe. Obláčiky boli veľmi šťastné, keď videli takú nádheru na zemi. Vietor ich kolísal a vynášal vyššie. Obláčiky sa a veselo pokrikovali naháňali, šantili v riekach, moriach na kvapôčky ich k sebe, a tak a oceánoch. Volali a pribúdalo... Až obláčikov pribúdalo... Vietor ich zatienili slniečko. začal a vyššie. Začali sa báť. vynášať čoraz vyššie. Darma ho prosili ho, darma nariekali – vietor fúkal silnejšie a silnejšie. Obláčiky začali do seba narážať, až sa napokon spojili do jedného veľkého mračna. Prestrašené kvapôčky už nechceli byť obláčikmi. Jedna po druhej začali padať na zem. Malé kvapky padali opatrne a pomaly a veľké veľmi rýchlo. Boli šťastné, že sú opäť na zemi. Keď všetky spadli na zem, slniečko znovu vykuklo spoza mraku a videlo, ako sa kvapôčky opäť naháňajú v potôčiku. A potôčik si zasa veselo žblnkoce.

Terezka Špiláková

O lenivej Aničke

Za siedmymi horami a siedmymi dolinami, kde sa Váh do Dunaja lial, žilo dievča menom Anička. Táto Anička bola veľmi lenivá. Nič sa jej nechcelo. Nechcelo sa jej pomáhať ani mame, ani svoju vlastnú izbu poupratovať. Raz sedela Anička na posteli vo svojej izbe a hrala sa so svojím mobilom. Vôbec jej nevadilo, že má okolo seba neporiadok. Neporiadok mala v skrinách, na zemi i na stolíku. Jej izby vyzerala, akoby sa ňou prehnalo stádo divých zvierat.

Jej mamička, ako to už býva, bola presným opakom svojej Aničky. Bola pracovitá a poriadkumilovná. Keď uvidela jej neporiadok, veľmi sa na ňu nahnevala. Vyhrešila ju a nariadila jej, aby si izbu okamžite upratala. Ale Anička, nehl'adiac na príkaz svojej mamy, sa hrala i naďalej so svojím telefónom. Bola tak zabratá do hry, že keď začala upratovať, bolo už veľmi neskoro. Keď ju mama prišla skontrolovať, bola správaním svojej dcéry veľmi sklamaná a to ju rozčúlilo ešte viac. Vyhádzala jej všetky veci zo skríň, vypla wifi, odpojila internetové pripojenie, zobrala jej mobil a dokonca jej zakázala ísť sa hrať s priateľmi. Anička dostala domáce väzenie. Trest bol pre Aničku prísny. Mala rada svojich priateľov, svoj telefón, online hry, ktoré sa na ňom s priateľmi hrala – nevedela si život bez mobilu predstaviť ani na jeden deň. Aby obmäkčila svoju mamu, urobila si v izbe neskutočný poriadok.

Mama zmäkla a Aničke odpustila, zapojila internet, wifi, vrátila jej mobil a dovolila jej stretávať sa s priateľmi. Všetko sa vrátilo do starých koľají. Skoro všetko. Odvtedy mala Anička svoju izbu vždy krásne vyupratovaná a pomáhala dokonca i svojej mame v domácnosti: umývala riad a chodila na prechádzky so svojím psíkom. Pritom si uvedomila ešte jednu vec: psík je najvernejší kamarát, s ktorým môže prežívať množstvo radovánok a lenivosť? Lenivosť nie je veru dobrá vlastnosť!

Urbancová Klaudia

Otcovo dedičstvo

Kde bolo, tam bolo, žil raz jeden bohatý sedliak Juraj. Zobral si za ženu Ivetu a narodili sa im dvaja synovia. Starší zo synov sa volal Ondrej a rád vyhl'adával dobrodružstvá. Druhý syn bol Jakub a bol viac múdrejší ako pracovitý.

Jedného dňa, keď už otec ležal na smrteľnej posteli, zavolať si oboch synov a povedal im: „Kto mi prinesie prvý moje obľúbené jedlo z jeleňa, ten dostane celý môj majetok.“

Ondrej rýchlo zobral svoju pušku na plece, do batohu si uložil trochu jedla a v sprievode svojho psa Dunča sa vybral na lov do lesa.

Jakub, ten ostal doma. Zarezal kozľu pri dome a za pomoci matky pripravil otcovo obľúbené jedlo. Na tácke ho z pasúceho sa stáda zanesol svojmu otcovi, ktorý kvôli chorobe a starobe rozdiel nezbadal. Svojho syna Ondrej privítal a hoci mu bol bližší, svoj majetok odkázal Jakubovi.

Už-už mal byť majetok právoplatne darovaný Jakubovi, ale vtom sa Ondrej vrátil. V poslednej chvíli zastavil konanie svojho otca. Obvinil brata z klamstva a ukázal otcovi kožu z mladého kozľáťa, ktorú brat nechal pohodenú pred domom. Otec, sklamaný konaním svojho syna a svojej manželky, oboch vyhnal zo svojho domu a synovi Ondrejovi odkázal celý svoj majetok. Ten sa oženil a svojho starého chorého otca s láskou doopatroval.

Urbanec Karol

O pyšnej Eve

Bolo raz jedno krásne desaťročné dievčatko, ktoré sa volalo Eva. Malo krásne čierne dlhé vlasy, modré oči a bola štíhla ako laň. Jednoducho krásavica! Rada sa prikrášľovala, maľovala, česala a stále by sa iba pozerala do zrkadla. Zrkadlo bolo jej verným priateľom. Na iných čas, ani na domáce práce a domáce úlohy. Bola neustále na ostatných nahnevaná a zlá. Stala sa z nej namyslená dievčina, ktoré odmietala pomáhať aj svojej mame a otcovi.

Jedného dňa, keď sa už celý deň pozerala do svojho zrkadla, zrazu to zrkadlo na ňu prehovorilo: „Ááách, Evička, Evička! Ty si síce navonok veľmi pekná, máš krásne oči aj vlasy, ale tvoje vnútro nie je také krásne ako vyzeráš navonok. Mala by si si nájsť viac času pre kamarátov a svoju rodinu. Začni pomáhať svojej rodine, prestaň byť zlomyseľná a namyslená!“

Eva sa preľakla, pretože nikdy ešte nevidela zrkadlo rozprávať. Vstúpila si do svedomia a zo zlého namysleného dievčatka sa stal dobrý človek. Našla si nových kamarátov, začala pomáhať s domácimi prácami a robiť si úlohy. Ešte sa občas pozrela do zrkadla, ale už nie tak často ako voľakedy.

Urbanová Nina

O všetečnom bobrovi

Jedného rána sa bobor tatko rozhodol, že dnešný deň nepôjde do práce, ale strávi ho so svojou bobrou rodinkou. Jeho rodinku tvorila: mamka Bobrica a dvaja bobrí loptoši. Bývali vo vodnom hrade v lesnom potoku. V ten deň vstal prvý, aby im pripravil tie najlepšie bobrie raňajky – kúsky smrekovej kôry a malé rybky, ktoré našiel v stojatých vodách pri brehu. Otec zobudil malých loptošov aj mamku Bobricu a spolu sa vrhli na pripravenú pochúťku.

„Rodinka, dnes sa spolu vyberieme na výlet. Už je čas, aby ste spoznali aj našich kamarátov žijúcich v našom potôčiku,“ povedal otec. „Hurá!“ jasali bobříčatá. „Kedy už vyrazíme?“ ozval sa mladší. „Môžeme aj hneď, slnko je už vysoko,“ dodala Bobrica.

Po raňajkách sa všetci vybrali po prúde potoka. Oproti nim plávala rodinka kačiek, ktorá učila potápať sa svoje malé. „Ahojte, priatelia!“ pozdravili sa bobry. „Ahojte, stavitelia hrádzí, kam ste sa vybrali?“ zvedavo sa opýtali kačky. „Ále, ideme deťom ukázať život v našej rieke. Nech poznajú aj iný svet, nielen ten náš bobrí. Ale vidíme, že aj vy máte rodičovské starosti...“ „Áno, áno. Tohto roku až šesť,“ pritakali kačky. Rodiny sa rozlúčili a bobry plávali ďalej, tatko na čele a všetci za ním.

Jeden z mladších loptošov bol všetečník.

Vždy a všade musel niečo skúšať, skúmať a objavovať. Ako si tak spokojne plávali po potoku, mladší loptoš zazrel v diaľke záhadný opustený vodný príbytok. Keďže všetko rád skúmal, skúšal a objavoval, nedalo mu, aby nešiel preskúmať neznámy príbytok. Veľmi opatrne sa snažil vzdialiť sa rodičom a súrodencovi z dohľadu. To sa mu aj podarilo. Rýchlo sa ponoril a

začal potichu plávať bližšie k príbytku. Ako tak plával bližšie a bližšie, napätie v ňom rástlo. Po chvíli plávania sa dostal k záhadnému miestu. Príbytok bol opustený, temný a záhadný. Loptoš doň vstúpil s veľkým odhodlaním. Ako tak plával hlbšie, tma bola stále černejšia. Mával chvostom na všetky strany, až nakoniec cvak! V tej chvíli netušil, čo sa stalo. Chvost mu v niečom uviazol. Snažil sa vyslobodiť, ale nešlo to. „A som v pasci! Nikto ma tu nenájde!“ pomyslel si. Rodinka si zatiaľ spokojne plávala, až kým sa tatko neotočil, aby skontroloval svojich synov, či stíhajú plávať za ním. Po otočení ho čakalo nepríjemné prekvapenie. „Kde zmizol mladší loptoš?“ opýtal sa Bobrice. No to nikto netušil.

Medzitým sa Loptoš snažil chvíľu volať o pomoc, ale nemalo to význam. Nikto ho nepočul. Bol hlboko v jaskyni, ďaleko od svojej rodiny...

Tatko, Bobrica a starší Loptoš začali mať o neho strach. „Kam len mohol ísť?“ uvažovali nahlas. Nikoho nič nenapadalo. Vtedy k nim priplávala vydra, ktorá videla ich zarmútené tváre. „Kamaráti bobry, prečo ste také smutné?“ snažila sa vydra vyzvedieť. Tatko bobor priplával k brehu, sadol si na drevo a všetko vydre vyrozprával. „Veľmi ma trápi, čo sa stalo vášmu synovi. Pomôžem vám ho nájsť. Ak

je váš syn taký

všetečný ako ste

mi opísali,

mohol sa ísť

pozrieť aj do

môjho

starého

opusteného

príbytku.

Podťe,

zavediem vás tam!“ navrhla

vydra.

Zatiaľ čo Loptošovi plávali rodičia so

súrodencom a vydrou na pomoc, Loptošovi

sa začalo cnieť

po svojej rodine. „Čo ak ich nenapadne hľadať ma

tu?“ zmocnili sa ho

obavy. Ľutoval, čo spravil. V kútiku duše dúfal, že možno ich napadne ísť sem hľadať svojho syna.

Medzitým sa už všetci približovali k vydrinmu bývalému príbytku. „Dúfajme, že ho čím skôr nájdeme!“ nádejal sa tatko. „Určite ho spolu nájdeme!“ povzbudzovala ich vydra. Všetci priplávali k jej príbytku. „Podme rýchlo preskúmať tento príbytok!“ nadočkavo navrhla Bobrica. Ako sa tak dostávali hlbšie do jaskyne, začuli tiché vzlyky. To ešte nevedeli, kto ich

vydáva. „To bude určite náš syn. Podme rýchlo za ním!“ vyhlásila Bobrica. Všetci sa rýchlo hrnuli za zvukom. Keď prišli na miesto odkiaľ zvuk vychádzal, čakalo ich milé prekvapenie. „Mami, oci, braček, som tak rád, že ste ma tu našli! Chcel som to tu len preskúmať... Veľmi ma to tu lákalo... Ako som plával hlbšie do príbytku, chytil som sa do pasce. Prosím, dostaňte ma

odtiaľto!“ prosil Loptoš so slzami šťastia v očiach. Loptoša z pasce vyslobodili. Keď už bol konečne z pasce von, vyobjímal do sýtosti svojich rodičom a brata, a samozrejme sa vd'ačne poďakoval vydre. „V tomto príbytku bolo veľa pascí kvôli pytliakom, ktorí si tu chceli chytiť zákonom chránených bobrov a vydry pre ich kožuchy. Preto som si musela nájsť nový,“ vysvetľovala vydra.

Po vyplávaní z príbytku sa rozlúčili s vydrou a začali sa vracieť domov. „Keby som nebol taký všetečný, nič z toho by sa nestalo. Mrzí ma, že som vás tak vyl'akal,“ povedal s ľútosťou Loptoš. Po ceste domov znovu stretli kačky, s ktorými sa zhovárali. Cestou späť išiel, pre istotu, tatko ako posledný. Pri svojom vodnom hrade sa otec odpojil a išiel nachytať zopár rýb na večeru. Mladší Loptoš sa už radšej zdržoval v blízkosti Bobrice, ktorá pokračovala domov. Šťastní, že sú všetci spolu sa pustili do chutnej večere pripravenej ich tatkom.

Hubinová Simona

KEĎ NÁS KOPNE MÚZA...

... tvoríme bájky...

O levovi, koze a sokolovi

Kde bolo, tam bolo, takto to nebolo.

Žila jedna koza menom Róza

a tá koza rohy mala.

Raz Róza, čo rohy mala

sa do lesa vybrala.

Stretla leva a akého...!

Hrivu krásnu mal,

keď vyceril zuby...

ako keby si ich vybielitkoval.

Keď sa Róza niečo spýtala,

tak to hneď aj oľutovala.

Levovi sa toľkými chválami o sebe

tlama nezavrela...

Zrazu počul chvály sokol,

priletel ako mi strela

a leva zjedol ako strela.

Róza sa d'akovala

až sa pritom rozplakala.

Poučenie: Nemali by sme sa vychvaľovať.

Sibilová Sophia

Lenivosť sa nevypláva

Jedného jesenného dňa si všetky myši robili zásoby na zimu. Všetko jedlo, ktoré našli, si ukladali do spoločnej nory. Ale jedna myška nenosila nič. Volala sa Kamila.

Prišla zima. Myšky si každý deň brali z nory rovnakú zásobu jedla. Okrem myšky Kamily, ktorá si brala viac než ostatné. Keď si to myšky všimli, nahnevali sa a zásoby jedla prehodili do inej nory. Myška Kamila o tom nevedela a veľmi sa čudovala, že nenašla na druhý deň žiadne zásoby jedla. Myšky sa jej priznali, že jedlo pred ňou schovali: „Už ti nič nedáme, pretože si si brala najviac jedla, ale sama si žiadne nedoniesla.“

Poučenie: Lenivosť sa nevypláva

Urbanec Karol

O zajacovi, jeleňovi a vlkovi

V jeden slnečný deň si vlk vykračoval po lese, až prišiel k záhrade. Tam uvidel zajaca, ktorý chrúmal mrkvu. Už-už sa ho chystal zožrať, keď zrazu zbadal v diaľke jeleňa. Pomyslel si: „jeleň je väčší, viac sa z neho nasýtim.“ Rozbehol sa teda za ním. Tým vyplašil zajaca, ktorá ušiel. Vlk jeleňa dlho naháňal, ale jeleň bol rýchlejší a nakoniec mu ušiel tiež. Vlk teda zostal hladný.

Poučenie: Lepší vrabec v hrsti, ako holub na streche.

Skála Lukáš

O štuke a kapríkovi

Pláva štuca na dne vody,
otvára si papuľku,
z nej sa hrnú zvláštne noty,
vytvárajú machuľku.

Tá machuľka je pesnička,
o jej zlej nálade,
čo si teraz prežíva,
pri tom strašnom hlade.

V tom uzrie kapríka,
tučnejšie mláďatko,
navedie ho do kútika,
bezbranné chúd'atko.

„Počkaj, štuca milá,
trochu porozmýšľaj...
Nie si previnilá?
Chuť ti na rybu zišla?

Poučenie: Človek by mal mať kamarátov

Nechaj ma ísť
a ja sa vrátim.
Môžem ja prísť
s kamarátmi.“

Prešli dni aj noci,
znovu sa stmievalo.
Obili 3 po polnoci,
kapríča sa nevracalo.

Vtom priplával
za ňu kaprík,
kričí, nech len za ním beží...
Našiel rýb sťa zlatú bránu,
že vraj kúsok pri pobreží...

Prišli rýchlo ako blesk,
najedla sa do sýtosti,
pobrali sa potom preč,
kamarátstvo –
stredobodom pozornosti.

Chodelka, Dávid

Tukan a korytnačka I.

Bola raz jedna korytnačka, ktorá bola veľmi hladná, ale jediné boli banány, ktoré boli príliš vysoko. Stretla tukana a poprosila ho, aby jej podal nejaké banány. Tukan bol však lakomý a žiaden jej podal. Na druhý deň bola veľmi veľká búrka a tukan padol do jazera a prosil ju o pomoc. Korytnačka si spomenula, že jej nepomohol a nechala ho utopiť sa.

Poučenie: Ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva

Urbaník Jonáš

Tukan a korytnačka II.

Bola raz jedna korytnačka, ktorá bola veľmi hladná, ale jediné jedlo boli banány, ktoré boli príliš vysoko. Stretla tukana a poprosila ho, aby jej podal nejaké banány. Tukan bol však lakomý a žiaden jej podal. Na druhý deň bola veľmi veľká búrka a tukan padol do jazera a prosil ju o pomoc. Korytnačka mu pomohla vyplávať a od tých čias tukan pomáhal druhým. S korytnačkou sa spriatelili.

Poučenie: Vždy pomáhaj druhým a oni ti pomôžu tiež.

Urbaník Jonáš

Neznáma kamarátka

V jeden pekný slnečný deň sa líška prisťahovala do Dubového lesa. Netrvalo dlho a túto novinku sa dozvedel aj kráľ lesa – medved' Maco.

„Zajac priprav pre nášho nového obyvateľa oslavu na privítanie,“ prikázal medved' zajacovi.

„A neurobíme oslavu neskôr, až keď líšku lepšie spoznáme?“ spýtal sa nasmelo zajac medveďa.

„Líšky síce
ale ja viem,
určite iná,“
zajacovi
a išiel

líšku, aby
večernú oslavu.

prekvapená

šibalským úsmevom účasť

späť do lesa popozývať ostatných obyvateľov. Zo šibalského úsmevu líšky ale nemal dobrý pocit.

Každé zvieratko sa oslave potešilo. Veverička prisľúbila priniesť na oslavu oriešky, včielky med, ježko jabĺčka, šimpanzy banány. Večer, keď slnko išlo spať a mesiac prevzal kontrolu nad nocou, stretli sa všetky zvieratká pod najkrajším a najväčším dubom, ktorý stál uprostred čarovnej čistinky. Iba líštička meškala. Nikto z nich netušil, čo líška zamýšľa. Keď konečne prišla na oslavu, všetkých prekvapila. Každému zvieratku z lesa doniesla malý darček.

„To je naozaj super líška!“ pochvaľovali si zvieratká. Líška nezabudla s darčekom na nikoho,

bývajú prešibané,
že táto je
odvrkol
medved'
navštíviť

ju pozval na

Líška ostala

a s milým tichým

prisľúbila. Zajko odcupital

napríklad: sova dostala nový ďalekohľad, jeleň nový vešiak na parohy, pavúk prekrásnu sieť a medveď päť kíl medu. Všetci ju chválili za to, aká pozorná a milá a „najkamoška“. Iba zajacovi sa tá kapusta, ktorú od nej dostal zdala akási povedomá. „Kde ju on už videl?“ zamýšľal sa. Spomenul si. „Takáto zeleno-žltá kapusta rastie u farmára capa v dedine! A cap by túto

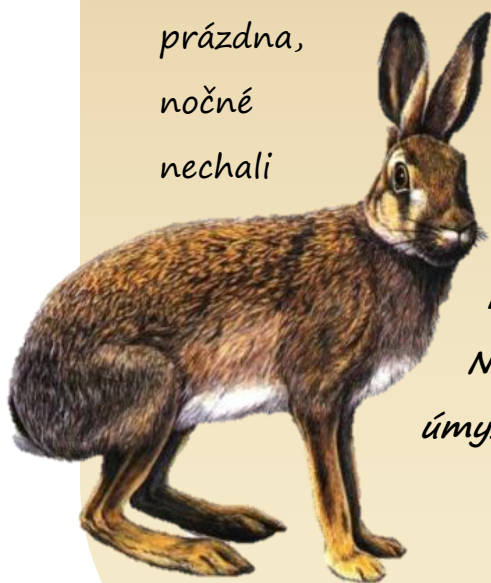
kapustu nikomu nedal!“ márne presviedčal zajac medveďa, vlka i sovu. Všetci boli zaslepení darmi a nikto zajaca nepočúval. Ba, niektorí ho aj ohovárali, že „kapusta sa mu zdá málo...“

Prekvapenie nastalo až ráno, keď sa každý z nich vrátil do domčeka. Domčeky boli prázdne. Ako je to možné? „Medvéééd! Medvéééd!“ znelo z každého kúta lesa. Všetci obyvatelia lesa, okrem líšky a zajaca, sa stretli u medveďa. Medveď nechcel uveriť, že by ich líška prekabátila: „Pôjdeme za ňou a potom za zajacom!“ zavelil medveď Maco.

Po príchode k domčeku líšky uvideli to, čo aj inde. Jej nora bola úplne prázdna, po líške ani stopy. V tej chvíli si spomenuli na zajacove slová, no bolo už neskoro. Všetci, okrem zajaca, sa líškou prekabátiť „za pár krásnych slov a darčiekov – ukradnutých vecí z dediny“.

Poučenie: Nedajme na sladké reči a darččky. Nie každý, kto sa správa milo, má dobré úmysly.

Beňadiková Natália

O myške a vrane

V jeden nádherný deň sa zobudila a bola veľmi smädná. Išla vody do potôčika. Vyliezla na kameň, naklonila sa a chcela sa napiť. V tej chvíli ju vtiahla vlna do vody. Myška nevedela plávať, a preto sa nemohla sama dostať na breh. Vtom priletela vrana, odtrhla konár, podala ho myške. Tá sa naň vyšplhala. Vrana s konárom a s myškou priletela ku brehu a položila

myška
sa napiť

myšku na zem. Myš jej veľmi d'akovala a povedala vrane, že ak bude potrebovať pomoc, ona jej pomôže. Vrana sa zatvárila pochybovačne: „Akoby mi mohla taká malá myška pomôcť?“ pomyslela si.

Plynuli dni za dňom. Raz prišiel do hory poľovník a uvidel oddychujúcu vranu. Bol to zlý poľovník, nelenil, zamieril na vranu a chcel ju streliť. Všimla si to myška. Kým poľovník mieril, myška sa mu zahryzla celou silou do

nohy. Poľovník vykrikol a vranu odplašil.

Vrana hneď odletela. Keď poľovník odišiel s pohryznutou nohou, vrana priletela k myške. Veľmi jej d'akovala za záchranu a ospravedlnila sa jej, že o nej pochybovala.

Poučenie: Ak môžeme pomáhať druhým, pomáhajme im. Dobré konanie sa nám môže vrátiť.

Šutek Martin

Bobor a káčatká

Starý bobor žil pri potoku dlhé roky. Poznal už všetkých obyvateľov naokolo. Neďaleko bobrej nory hniezdili káčer s kačicou. Mali šesť malých káčat.

Jedného letného dňa po búrke sa potok zmenil na zúrivú rieku. Bobor si všimol, že voda stúpa a zrýchľuje svoj tok. O chvíľu by odniesla hniezdo s malými káčatkami. Bobor neváhal a začal stavať hrádzu. Na pomoc mu prišli aj ďalší obyvatelia potoka. Snažili sa ako len vládali, aby káčatká zachránili. Tesne pred tým ako voda stiahla so sebou hniezdo, podarilo sa im hrádzu dokončiť. Hniezdo sa zachytilo v korune stromu, ktorý bobor spolu s kamarátmi spílil a káčatká vyšli na breh k svojim rodičom. Všetci sa spolu radovali z ich záchrany.

Poučenie: Keď si sám, si slabý ako prútik, viac ľudí pohromade tvorí pevnejší zväzok. V jednote je sila.

Holienka Samuel

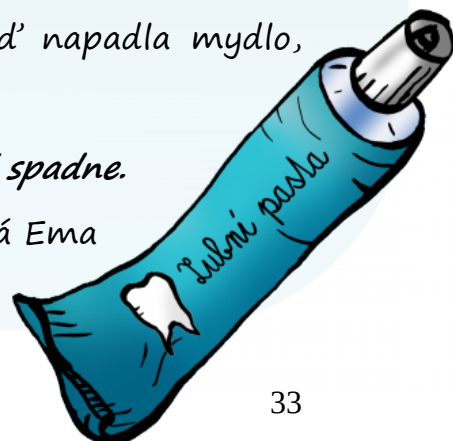

Mydlo a zubná pasta

Pohádalo sa raz mydlo so zubnou pastou, lebo chceli byť na tom istom mieste v kúpeľni. Zubná pasta tvrdila, že je dôležitejšia pre zdravie ako mydlo. Mydlo jej zasa hovorilo, že keby nebolo jeho, všetko by bolo špinavé. Uterák, ktorý sa prizeral tejto hádke prehovoril a rozhodol, aby na tom mieste stálo mydlo. Zubná pasta nebola spokojná s týmto rozhodnutím. Zhodila mydlo do vody, kde sa rozmočilo. V hneve, keď napadla mydlo, spadla na podlahu a vytiekla.

Poučenie: Kto druhému jamu kope, sám do nej spadne.

Mizerová Ema

Kôň, somár, ovce

Kedysi žil kôň a somár. Neustále sa hádali o tom, kto má právo sa pásť na krásnej zelenej lúke pri statku. Obaja ju chceli pre seba. Kôň často hovorieval: „Na lúke by som sa mal pásť ja! Mám krásne sfarbenie a hustú hrivu. Ty máš len veľké uši a nič viac!“ Somár s ním nesúhlasil. Nedal sa zahanbiť koňom a tiež mu povedal: „Lúka by mala trávičku mám mala byť moja. Ty senom.“ Takto to Jedného dňa za statkom stádo veľké, že pokrylo celú lúku. Pokiaľ sa kôň so somárom hádali, ovce spásli všetku trávu. Somárovi a koňovi z nej nezostalo ani jediné steblo.

patriť iba mne! Zelenú radšej ako ty, preto by si pokojne vystačíš aj so pokračovalo ešte dlho. pastier priviedol na lúku oviec. Stádo bolo také

Poučenie: Kde sa dvaja bijú, tretí víťazí.

Bárdyová Miiška

O nenásytnej líške.

Raz dávno žila nenásytná líška. Potajomky kradla jedlo. Nikto o tom nevedel. Jedného dňa sa prikradla ku bačovmu stanu, uvidela tak veľa jedla, že sa jej rozžiarili oči. Musela ho vyskúšať a zjesť. Zjedla všetko. Bola taká najedená, že nevládala chodiť a zaspala. Keď prišiel bača, uvidel ju. Líška bola tak prejedená, že nemohla utiecť. Bača s ňou zakrútil. Líške prišlo od toľkého krútenia zle, tak poprosila baču o odpustenie. Bača jej nakoniec odpustil a pustil ju na slobodu. Dal jej podmienku, že už viac nebude kradnúť ľuďom žiadne jedlo.

Poučenie: Kradnúť sa nevypláca.

Urbancová Klaudia

Za dobrotu na žobrotu

Gazda si kúpil nového kohúta. Niekoľko nasledujúcich týždňov s ním bol veľmi spokojný. Na úsvite kohút kikiríkal a gazdu budil včas ráno do práce. V deň svojich narodenín usporiadal gazda veľkú oslavu a pozval si veľa priateľov. Všetci sa výborne bavili a do postele sa dostali až takmer na svitaní. Sotva však zaspali, pustil sa kohút, ako každé ráno, do uší trhajúceho kikiríkania. Gazda najedovane vyskočil z postele, chytil kohúta pod krkom a kričal: „Keď nepoznáš rozdiel medzi dňom, keď potrebujem vstávať do práce, a dňom, keď si chcem po oslave pospať, tak to si poriadne hlúpy kohút! Hodíš sa akurát tak do polievky!“ Taký teda bol smutný koniec jedného usilovného kohúta.

Flašíková Ema

O chamtivom vlkovi

Jedného dňa chytil vlk na lúke veľkého zajaca. Bol veľmi spokojný s úlovkom. Obzeral sa, či ho niekto nevidí, ale našťastie tam nikto nebol. Dobehol až k jazeru. Bol už neďaleko svojej nory, keď si všimol, že v jazere pláva iný vlk s ešte väčším úlovkom. Zmocnila sa ho závišť, pustil zajaca a vrhol sa na vlka vo vode. Pri dopade na vodu sa hladina sčerila a obraz vlka s korisťou sa stratil. Zajac utiekol a vlk ostal hladný.

Poučenie: Uspokoj sa s tým, čo máš.

Singerová Zuzana

Krt

Žil raz jeden krt, ktorý mal všetko. Krásnu záhradu a krásny dom a všetci ho mali radi. Najradšej sa vyhrieval na slniečku a v noci sa rozprával so svetluškami.

Vždy i m závidel ich krásu a pôvabné svietiace brušká. Chcel byť ako oni. So svojím želaním išiel za Slnkom, ale ono ho odmietlo. Začal byť závistlivý a zatvrdnutý. Keď ku nemu večer prišli svetlušky, vyhnal ich so slovami, že pokiaľ sa nestane svetluškou, nemajú u neho čo hľadať. Krt si nedal pokoj a prosil Slnko každý deň. Slnko to veľmi rozhnevalo a pohrozilo mu, že ak príde ešte raz, tak na neho uvalí kliatbu. Krt si nedal povedať a prišiel za Slnkom aj ďalší deň. Slnko sa rozčúlilo a uvrhlo na krta kliatbu. Podľa kliatby sa krt nesmel ukázať slnku na oči, inak oslepne. Krt to nebral vážne a pozrel sa na slnko, Oslepol. Potupený krt sa zavrútal pod zem a tam žije dodnes.

A ponaučenie? Ľudia by nemali byť zaslepený závišťou a mali by si vážiť to, čo majú.

Copláková Tereza

Narcis a ruža

Narcis, krásny žltý kvet, si myslel, že je najkrajší kvet na celom šírom svete. Vedľa neho kvitla červená ruža. Každú chvíľu sa jej narcis chválil, že je krajší, múdrejší a talentovanejší. Ruža iba mlčala. Jedného dňa išli deti domov zo školy. Uvideli očarujúce kvety. Jedno dieťa pribehlo a ľahko narcis odtrhlo. Druhé podišlo k ruži a keď sa jej čo i len dotklo, pichlo sa. Ruža ostala v záhone a krásne kvitne dodnes, kým narcis len smutne plače vo váze a pomaly schne.

Poučenie: Každý by sa k sebe mal správať pekne a s rešpektom.

Sobeková Nikola

O papagájoch a krokodílovi

Raz za slnečného dňa prileteli k jazierku dva papagáje. V jazierku plával krokodíl. Obidva papagáje sa išli napiť, keď vtom na nich vyskočil, otvoril papuľu a už-už sa ich chystal zožrať, keď jeden z nich povedal: „Veľmi ťa prosíme, nezjedz nás. My sa ti zato odvd'ačíme.“ Smutný hladný krokodíl

odvetil: „No tak si teda leťte!“ a vypustil ich na slobodu. O týždeň sa konal odchyt krokodílov na vedecké účely. Vedci odchytili práve tohto krokodíla, uspali ho, zabalili do vreca a nechali mu tam iba malinkú dierku, aby sa nezadusil. Okolo leteli papagáje a jeden hovorí: „Aha, aké veľké vrece, pozrime sa, čo v ňom je!“ Druhý papagáj sa pozrel do vreca cez dierku a zhrozil sa: „Preboha, však toto je ten krokodíl, ktorého sme stretli!“ Začali spievať, aby sa zobudil. Keď sa krokodíl prebral, nerozumel, kde sa nachádza. „Kde som to? Prečo je tu tma? Kto to nado mnou spieva?“ „My, papagáje, ktorým si zachránil život pri jazierku. Tí hrozí ľudia ťa uväznili.

Chcú ťa skúmať.“ „Pomôžte mi odtiaľto, prosím vás!“

Papagáje začali najprv roztahovať

dieru, ale von krokodíla

nedostali, preto sa rozhodli potahovať

za špagát. Špagát sa rozviazal a krokodílovi sa podarilo odplaziť do jazierka. „Ďakujem, že ste ma zachránili. Keď ste povedali, že sa mi odvd'ačíte, myslel som, že je to len sľub, ktorý ste dali, aby ste prežili. Ale vy ste mi zachránili život!“ Odvtedy sú papagáje s krokodílom dobrí priatelia.

Poučenie: Keď niekomu pomôžem v núdzi, vráti sa mi to.

Červený Lukáš

Stôl a stolička

Jedného krásneho slnečného dňa sa hádal stôl so stoličkou, kto je dôležitejší. Stolička tvrdila, že ju ľudia využívajú častejšie ako stôl. No stôl bol presvedčený, že je to presne naopak. Túto hádku dlho počúval tanier. Napokon im vstúpil do rozhovoru so slovami: „Ste rovnako používané veci, len každá slúžite na iný účel!“ Stolička a stôl tanier vôbec nepočúvali. Boli presvedčení, že niekto predsa musí byť dôležitejší. Tak ako každý deň i v tento sa vracal majiteľ domu z práce domov presne o štvrtej hodine. Hneď, keď prišiel, sadol si na stoličku. Vtom stolička prehovorila: „Vidíš, som užitočnejšia!“ Po chvíli si človek postupne povytáhoval z tašky všetok nákup a položil ho na stôl. Stôl zdvihol hrdo hlavu a hovorí: „Teraz som ja užitočnejší!“ Napokon konečne obom došlo, že sú rovnako užitoční a patria k sebe, že stolička bez stola a stôl bez stoličky sú ako topánky bez šnúrok. Topánky sa síce dajú obúť, ale bez zašnúrovania nie sú na nohe pevné a neposlúžia človeku.

Poučenie: Nikdy sa nevyvyšuj nad druhým.

Obrtancová Sabina

Namyslený papagáj

Žil raz jeden papagáj, ktorý si o sebe myslel, že vie nádherne spievať. No jednu vec na sebe neznášal, sfarbenie. Bol presvedčený, že je príliš farebný a túžil mať len jednu farbu, napríklad zelenú. Už od detstva si predstavoval, že bude spievať v opere. Žil v lese, kde bolo veľa papagájov. Každému sa chválil, aký je krásny papagáj, pretože vie krásne spievať. No každý mu hovoril, že to, čo ho robí papagájom je jeho sfarbenie. Nepočúval ostatných.

Jedného dňa jeho spev počuli dravci a hneď sa za ním pustili. Bola to dlhá naháňačka. Papagáj sa skryl do pestrôfarebných korún stromov a dravci ho nenašli. Uvedomil si, že ho sfarbenie zachránilo a od tej chvíle si svoje sfarbenie začal vážiť.

Poučenie: Mal by sme si vážiť seba samého.

Behančín Jakub

KEĎ NÁS VOLÁ MINULOSŤ...

Ľubomír Feldek

Ahojte!

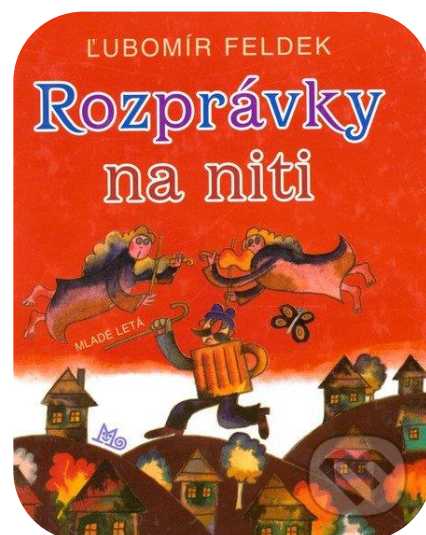
Počuli ste niekedy o *Modrej knihe rozprávok*, alebo o *Zelenej knihe rozprávok*?

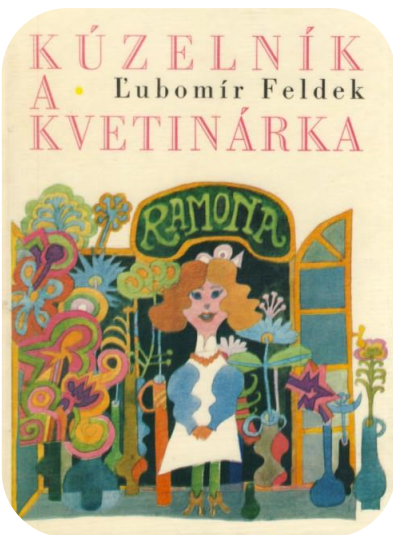
A viete kto ich napísal?

Tieto knihy napísal známy básnik, dramaturg, prozaik, prekladateľ a esejista Ľubomír Feldek. Pre deti v našom veku je Ľ. Feldek známy ako autor literatúry pre deti. Ľ. Feldek sa narodil 9.10.1936 v Žiline. Jeho manželkou je známa prozaička, novinárka, scenáristka a dramaturgička Oľga Feldeková. Strednú školu vyštudoval Ľ. Feldek v Žiline, kde v r. 1954 zmaturoval. V r. 1954 – 1959 študoval slovenčinu na Vysokej škole pedagogickej v Bratislave.

Už počas štúdií bol v r. 1957 – 1958 redaktorom vo vydavateľstve *Mladé letá*. V r. 1960 – 1961 pôsobil ako redaktor časopisu *Tesla Orava* a od r. 1961 sa usadil v Bratislave ako spisovateľ. V r. 1973 – 1986 bol zamestnaný ako vedúci redaktor vo vydavateľstve *Slovenský spisovateľ* a súčasne v r. 1973 – 1980 bol dramaturgom *Poetického súboru Novej scény*. V novembri 1989 sa Ľ. Feldek dostal do pozornosti ako spoluzakladateľ a člen koordinačného centra hnutia *Verejnosť proti násiliu* a ako redaktor kultúrnej prílohy *Ahoj, Európa* v denníku *Verejnosť*. V r. 1995 sa presťahoval do Prahy.

V 60. rokoch sa sústredil na tvorbu pre deti, ktorou

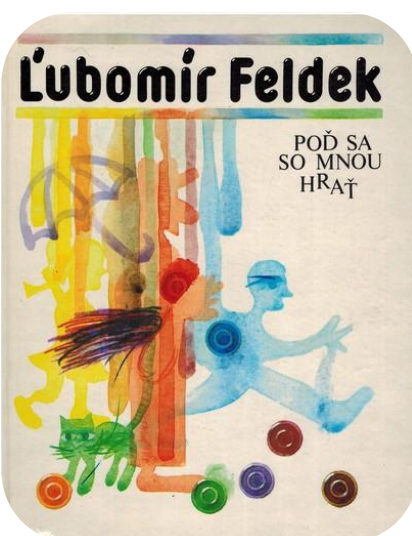
prehodnocoval tradičné námety detskej literatúry. Po leporele *Telefón* (1963) vydal prozaickú knižku *Zlatúšik* (1965) (veršovanú skladbu o hluchej babke a vnúčikovi Zlatúšikovi), zbierku *Hlava, ktorú som mal vtedy* (1967), básnicko – prozaickú knihu *Zelené jelene* (1968), knižky pre najmenších *Stratený zverinec* a *Kuchárska kniha pre deti* (1968) a bábkovú hru *Botafoho* (1967), na ktorú voľne nadviazal hrami *Botafoho v čižmách* (1971) a *Botafoho bohatstvo* (1976).

Popri básnickej a prozaickej tvorbe pre dospelých v 70.

rokoch znova obohacoval detskú literatúru leporelami a rozprávkami *Škorec výletník* (1970), *Zvířecí báje* (1970) a *Rozprávky na niti* (1970), zbierkami poézie *Na motýlích křídlech* (1972) a *Veselý album zvířat* (1979); knihami *Hviezdičková rozprávka* (1972), *Kúzelník a kvetinárka* (1972) a autorským výberom *Modrá kniha rozprávok* (1974) (ktorá bola zapísaná na Čestnú listinu Hansa Christiana Andersena).

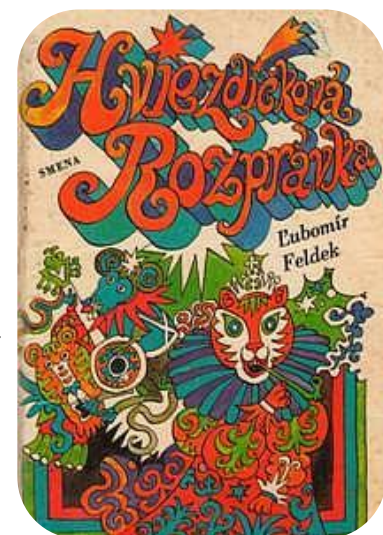
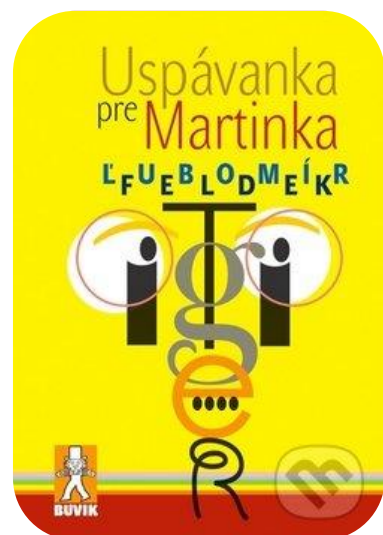
Po nej nasledovali *Kvet Alfabet* (1976) a *Zelená kniha rozprávok* (1983), ku ktorým sa radia ostatné hry pre deti v češtine *Hurvínkovo okno* (1997), *Pápěrnice* (1997) a *Sněhová královna* (1999).

Pre detské publikum vytvoril rozhlasový seriál *Stanica Zlatúšik*, televízne scenáre

Chlapec a veci, *Babkááá*, hudobnú komédiu *V hře*, v ktorej sa spí a iné. Z básnickej tvorby pre dospelých sú známe: *Jediný slaný domov* (v ktorom vyjadril úprimný vzťah k

Orave), zbierka s motívmi harmonického manželstva a prírody *Kriedový*

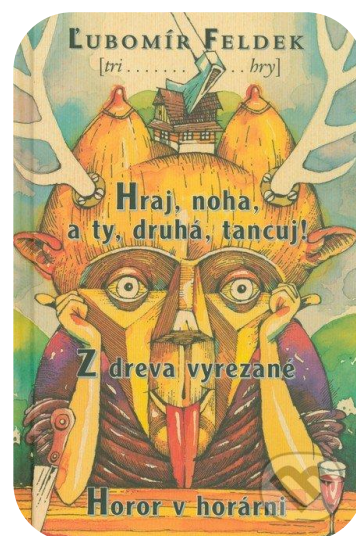
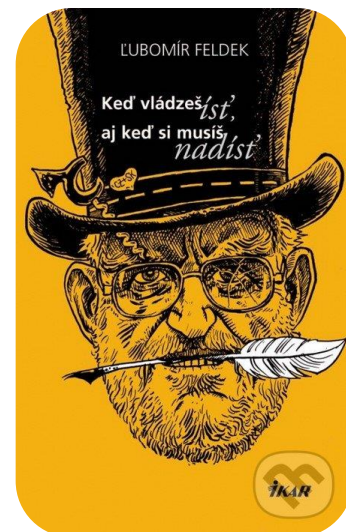
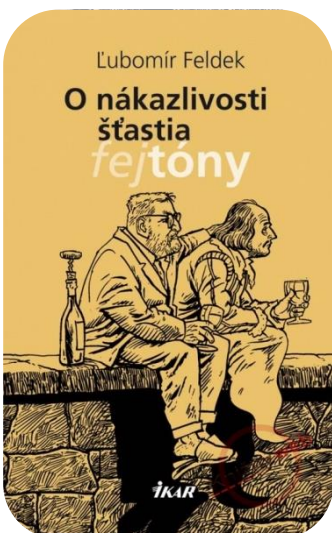
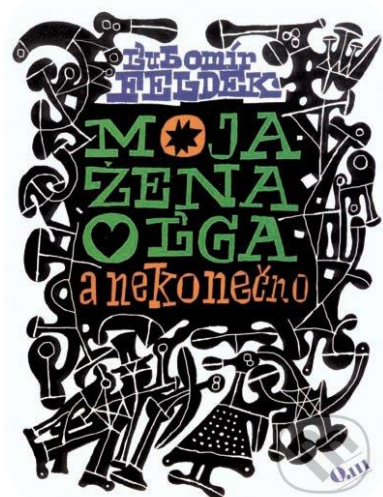
kruh (1970), zbierka lyrických miniatúr a básní ľúbostného i spoločenského obsahu *Paracelus* (1973), impresionisticky ladená zbierka *Dvaja okolo stola* (1976), kniha *Oravské motívy* (1977) (ktorá bola doplnená kresbami M. Medvedskej); knihy ľúbostnej lyriky, príležitostných veršoch a básní v próze

Poznámky na epos (1980) a *Plakať je krásne* (1990). Spoločensko-kritickú poéziu zaradil do zbierky *Slovák na Mesiaci* (1986) a potom vydal výber *Usmiatey otec* (1991), *Odzemok na rozlúčku* (1992) a *Milovanie v pokročilom veku* (1999).

V dramatickej tvorbe pre dospelých kriticky poukazuje na súčasné spoločenské problémy a paroduje dobové mýty v hrách *Metafora* (1977), *Teta na zjedenie* (1978), *Jánošík podľa Vivaldiho* (1979), *Smrť v ružovom* (1995), *Teta z Prahy* (1995), *Hraj, noha, a ty, druhá, tancuj* (1999)

a iné. Ako prozaik sa prezentoval románmi *Van Stiphout* (1980). S manželkou vydal *Svet je aj inde* (1998), publikoval knihy esejí *Homh scribes* (1982), a *A propos svědomí* (1989). Neustále sa venuje prekladateľskej činnosti, najmä prekladaniu divadelných hier a poézie. Preložil do slovenčiny Kollárovu *Slávy dcéru* (1979). Problematike prekladu sa venoval v esejach *Z reči do reči* (1977).

Trpišová Grétka

ČO SME VIDELI, POČULI, PREŽILI...

Exkurzia v Ružomberku a v Liptovskom Mikuláši podľa Grétky

Ráno 25.10. 2016 som vstala s nadšením, pretože v tento deň sme išli na exkurziu. Zraz sme mali pred školou o 8:30, ale autobus nechodil. Tak sme naňho čakali. Všetci sme sa rozprávali a hrali, kým neprišiel. V autobuse prevládala zábava. Ani sme si neuvedomili, že sme dorazili do Ružomberka, kde sme navštívili galériu Ľudovíta Fullu. Galéria vyzerala zvonka zaujímavo, ale keď sme vošli dovnútra, to bol skutočný zážitok. Pani sprievodkyňa nám povedala veľa zaujímavostí z Fullovho života. Napríklad, že sa narodil v Ružomberku, že žil zopár rokov aj v Žiline a že jeho galéria sa nachádza priamo v jeho dome. Ale prečo v jeho dome, keď je to galéria? Fulla maľoval svoje obrazy doma a veľmi rád ich ukazoval iným ľuďom. Po jeho smrti sa z jeho domu stala galéria. Obrazy boli neuveriteľne nádherné. Veľmi sa mi odtiaľ nechcelo odísť, ale museli sme pokračovať v ceste.

Onedlho sme prišli do Liptovského Mikuláša. Z autobusu sme vystúpili a pešo sme išli do múzea Janka Kráľa. V múzeu sa nachádzalo viacero prehliadok. Ako prvá bola mučiareň. V tejto mučiarni mučili Jánošíka a jeho najvernejšieho kamaráta. Boli tam aj nástroje, ktorými sa mučilo. Keď sme si pozreli mučiareň, vyšli sme von, a potom sme pokračovali v prehliadke. Pani sprievodkyňa nám spomenula niekoľko pútavých faktov. V múzeu bola aj história Liptovského Mikuláša. Viete o tom, že v Liptovskom Mikuláši popravili Jánošíka? Alebo, že tam žil veľmi slávny spisovateľ a básnik Janko Kráľ?

Po návšteve múzea sme mali rozchod. Každý si niečo kúpil. Po rozchode sme sa vrátili do autobusu. Cestou sme videli žeriav (stroj), ktorému sme všetci začali kývať. Onedlho sme uvideli ruku žeriavnika, ktorá nám takisto kývala. Autobusom sme veľmi dlho nešli – len sme sa premiestňovali v Liptovskom Mikuláši a to k rodnému domu súrodencov Rázusovcov. Rodný dom Rázusovcov bol dosť pekný a trochu malý. Samozrejme sa v ňom narodili Martin Rázus a Mária Rázusová – Martáková. Boli to súrodenci a slávni spisovatelia a básnici. Pani sprievodkyňa nám porozprávala o ich živote a tvorbe. Potom sme sa vrátili do autobusu a vybrali sme sa na cestu domov. Úprimne vám poviem, že by som ešte raz išla na takú exkurziu.

V autobuse bola výborná atmosféra, dozvedela som sa mnoho informácií o slovenských umelcoch a bola som po prvýkrát v Ružomberku a v Liptovskom Mikuláši. Takúto exkurziu Vám určite odporúčam.

Vaša Grétka

Exkurzia Liptov podľa Lukáša

Jedného dňa sme sa vybrali na exkurziu na Liptov. Bolo to 25.10.2016. Po dlhšej ceste sme sa boli pozrieť do Galérie Ľudovíta Fullu. Videli sme, kde býval, kde tvoril a tu sme si pozerali aj jeho umelecké obrazy. Pani sprievodkyňa nám rozprávala zaujímavé informácie o ňom a o jeho obrazoch.

Znovu sme chvíľu cestovali. Keď sme vyšli z autobusu, navštívili sme Múzeum Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši. Čakala na nás pani sprievodkyňa. Zaviedla nás do strašidelnej mučiarnie a porozprávala nám, akými strašnými nástrojmi mučili ľudí. Vyšli sme z nej a navštívili múzeum. Boli tam všelijaké staré stroje a nástroje. „Dívala“ sa na nás drevená socha Mikuláša z Liptova. Ležala tam aj lebka. Potom sme mali hodinový rozchod. Ja som si, bohužiaľ zabudol peňaženku v autobuse.

Nakoniec sme si prezreli Rázusovie dom. Pani sprievodkyňa nám o porozprávala o živote oboch autorov. A na záver sme si sadli do autobusu a cestovali domov.

Lukáš

Exkurzia Banská Štiavnica – Sv. Anton

Do nášho strieborného mesta a výnimočnej pamiatky zradenej

v zoz
name
UNES
CO
viedli
kroky
žiako
v
druhé
ho
stupň
a.

Pod vedením učiteľov geografie, p. učiteľa Staňa a p. učiteľky Moravčíkovej, sa výber záujemcov zo 6.A, 7.C, 7.D, 8.A a 9.B presunul zo Žiliny priamo do skanzenu v Banskej Štiavnici.

Po
krátkej
prehliadke
povrchove
j expozície
sme sa
presunuli
s pani
sprievodk
yňou do
jedného

z objektov skanzenu k mineralogickej expozícii a náučnému videu, ktoré nám priblížili náročný život baníkov. Potom nasledovalo obliekanie plášťa, nasadenie prilby, prebratie baterky a krátka inštrukcia o tom, čo nás čaká v štôlni. Štôlna Bartolomej nám počas hodinovej prehliadky ponúkla možnosť spoznať rôzne spôsoby ťažby vzácnych rúd, vlhké a studené prostredie bane a dala nový pohľad na náročné získavanie zlata či striebra.

Po prehliadke nasledoval krátky presun do centra mesta. Tu sme spoznávali prostredie mesta, obdivovali Hlavnú ulicu, Trotuar, Trojičné námestie, Kammerhof či meštianske domy a morový stĺp. Ale aj ponuku suvenírov či typických jedál mesta Banská Štiavnica. Na záver sme absolvovali prehliadku obce Svätý Anton, kde nám lektorka počas výkladu podala informácie o živote rodu Coburgovcov a Koháryovcov, pôvodných majiteľoch kaštieľa. Po prehliadke izieb a poľovníckej expozície sme sa už tešili na návrat domov a plný krásnych zážitkov sme úspešne ukončili túto náučnú a zaujímavú exkurziu.

žiaci exkurzie

NÁŠ ŠKOLSKÝ PARLAMENT

Ako ma asi už všetci dobre poznáte, navštevujem tento krúžok už druhý rok. Za ten čas, čo som tu, som už napísala a vytvorila veľa príspevkov do nášho školského časopisu.

Ale dnes mi napadlo, vymyslieť a napísať niečo aj o škole, konkrétnejšie niečo o našom školskom parlamente.

Pýtate sa, prečo ja píšem práve o ňom? A prečo vlastne o ňom vôbec píšem?

Skoro by som sa zabudla predstaviť... Moje meno je Anna Stankovičová a píšem o našom parlamente, lebo som sama jeho poslankyňou. V tomto článku by som Vás, chcela s parlamentom trocha viac zoznámiť a povedať o ňom niečo navyše. Rada Vám porozprávam o histórii parlamentu, o našich akciách, ktoré sa už konali a ešte budú konať a ešte o...

Ale nepreskakujme a poďme pekne po poriadku...

Ako to všetko začalo

Na každej škole je potrebné, aby učitelia i žiaci spolu užšie spolupracovali. Ani naša škola nie je výnimkou. Prvé zasadnutie nášho školského parlamentu sa konalo 10. 4. 2015. Jeho „prvé kroky“ sa uskutočňovali pod vedením pani učiteľky Viery Sobolovej a školskej psychologičky Zuzany Chabadovej.

História Školského parlamentu

Na prvom zasadnutí, každý člen dostal nejakú funkciu: hovorca rozhlasu, zapisovateľ zápisníc, nástenkár, kultúrny referent a referent pre zber a štatistické údaje. Potom sme si volili predsedu a podpredsedu.

Druhýkrát sa členovia parlamentu zišli 11. 9. 2015. Dokonca, sme jeden raz v septembri, my, členovia parlamentu, prespali aj v škole. Cieľom bolo, aby sme sa navzájom bližšie spoznali a naplánovali sme spolu nejaké aktivity pre ostatných žiakov našej školy.

Pod naším vedením sa v školskom roku 2015/2016 uskutočnili zaujímavé aktivity:

Hovorme o jedle

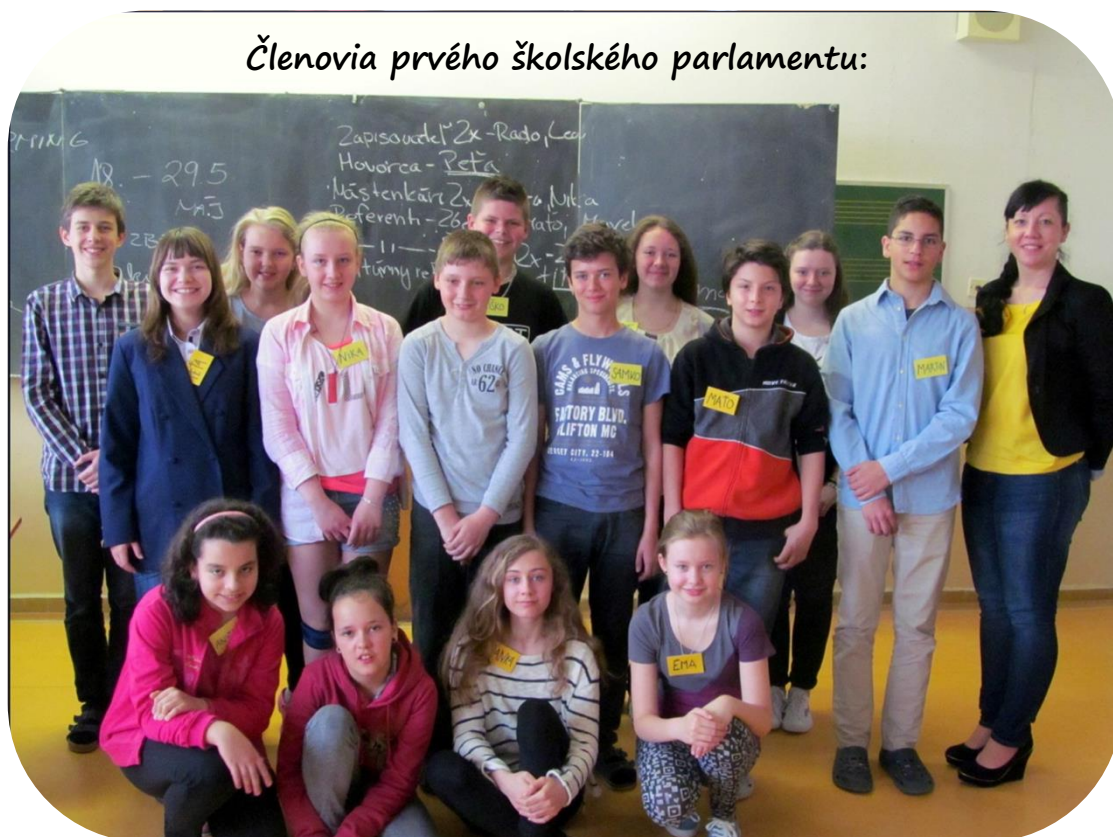
Triedy 7. a 6. ročníka vytvárali v triedach projekty, vyplňali dotazníky a pripravovali nástenky týkajúce sa ovocia a zeleniny. Pri vstupe do budovy školy sa aj krájalo a rozdávalo ovocie. Naša škola bola ocenená diplomom za zapojenie sa do tohto projektu.

Úsmev pre strom

Táto súťaž bola súčasťou projektu Zelená škola. Jej cieľom bolo nazbierať čo najviac papiera. Súťaž trvala od septembra 2015 so apríla 2016. V prvom týždni žiaci našej školy vyzbierali až 2097 kg starého papiera.

Oldies párty

Táto párty, ktorá sa niesla v znamení 60. – 80. rokov sa konala 9. februára 2016. Bola určená pre žiakov 2. stupňa. Počas nej sa konalo mnoho rozličných hier, bola tu aj výherná tombola a súťaž v karaoke. Členovia parlamentu si nacvičili aj country tanec.

A tento rok sme tu opäť.

V školskom roku 2016/2017 sme sa zoznámili s novými poslancami nášho parlamentu. Naše prvé zasadanie sa konalo 30. septembra 2016 a rozdelili sme si na ňou hlavné poslanecké úlohy. Tajným hlasovaním sme si zvolili aj nového predsedu a podpredsedu.

14. októbra 2016 sme sa stretli druhýkrát. Oboznámili sme sa so Štatútom parlamentu a začali sme premýšľať nad novými aktivitami na tento školský rok. Zhodli sme sa na štyroch podujatiach, ktoré sme pre Vás, žiakov školy, aj zorganizovali:

Zber papiera

Za zber papiera sme odmenili najlepších zberačov, ktorí doniesli na 100 kg, ďalších troch výnimočných zberačov a triedu, ktorá prispela najväčším množstvom.

Poslanecký stánoček

Táto akcia sa uskutočnila 22. novembra 2016. Jej cieľom bolo predstaviť seba ako poslanca parlamentu a svoju funkciu ostatným žiakom prostredníctvom rôznych aktivít.

Vianočná párty

Táto párty plná vianočnej atmosféry bola pre žiakov 2. stupňa. Konala sa 22. decembra 2016. Žiaci, ktorí sa jej zúčastnili prišli vo vianočnom oblečení. Nechýbal ani vianočný punč, ktorý sme pripravili spolu s pani učiteľkami.

Black, red, white párty

Februárová párty sa konala 21. februára 2016, zúčastnili sa jej žiaci 2. stupňa. Aby sa mohli párty zúčastniť, museli prísť v čierno-bielo-červenom oblečení. A znovu sa rozdávali ceny v tombole.

Na záver už len pár slov:

Radi by sme ešte tento rok uskutočnili cyklistické preteky a letné hry. O všetkých aktivitách a nápadoch, ktoré naplánujeme Vás vždy budeme informovať cez školský rozhlas alebo prostredníctvom našich zástupcov vašich tried.

Anna Stankovičková

Členovia školského parlamentu v školskom roku 2016/2017:

BLACK-RED-WHITE PÁRTY

Ahojte, decká, máte rady párty?

Určite ste sa dopočuli, na našej škole bola párty, ktorú organizoval školský parlament. Takže 21. 2. 2017 sa druhý stupeň vybral do telocvične na BLACK-RED-WHITE párty. Podmienkou zúčastnenia sa tejto párty bolo obliecť sa do čierneho-červeno-bieleho oblečenia. Mohli sme tieto farby skombinovať alebo sme sa mohli obliecť iba do jednej z nich. Niektorí si od svojej mamy či otca požičali šaty, topánky, a pod.

Keď sme vošli do telocvične, uvideli sme krásnu výzdobu. Na špagátoch boli повеšané čierne, červené a biele balóny, steny boli ozdobené cédečkami. V priestoroch telocvične bolo veľa detí v rôznom oblečení. Niektoré mali dokonca pomalované tváre.

Keď zaznela hudba, všetci sme začali ihneď tancovať. Mohli sme si vyberať pesničky sami. Svoje názvy piesní, na ktoré sme chceli tancovať, sme napísali vo

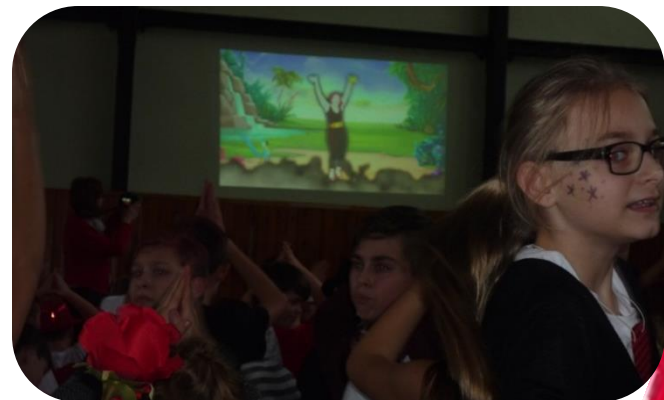

vestibule na plagát BLACK-RED-WHITE párty. Deň pred akciou bol už celý plagát popísaný rôznymi názvami piesní. Na tomto plagáte boli aj rôzne inšpirácie, ako sa obliecť v tento deň.

postavy premietané na steny telocvične.

A tancovali sme. Neustále sme tancovali a všetci sme sa zabávali. Najväčšou zábavou, podľa mňa, bolo, že sme napodobňovali tancujúce

A súťažili sme. Do súťaže sa prihlásili štyria dobrovoľníci, ktorí sa postavili pred dataprojektor. A aké prekvapenie! Asi pomocou špeciálnej aplikácie sa tváre dobrovoľníkov objavili na stene, tak ako aj postavy, podľa ktorých sme tancovali.

Dobrovoľníci dostali anonymné mená, aby sme z nich mohli vybrať víťaza. Ich úlohou bolo napodobniť tancujúcu postavu. Celý čas ich dataprojektor premietal. Ten, ktorý najlepšie napodobňoval predvádzaný tanec vyhral prvé miesto. Ale niektorí žiaci si našli aj inú zábavu: zvesili si balón a hrali sa s ním. Keď sme boli unavení, sadli sme si na lavičku a rozprávali sa.

Počas ďalšej hodiny párty sme sa pozerali v kruhu na vystúpenie dvoch žiakov zo šiesteho ročníka. Jeden ukázal tanečný kúsok a ten druhý ho napodobňoval. A bolo načo pozerieť!

A znovu sme všetci tancovali. Ani sme sa nenazdali a bola tombola. Mohli sme vyhrať kilo jablák, čiernu zubnú kefku so špeciálnou pastou, kocku, zošit s podpismi členov študentského parlamentu, kúzelníkov klobúk a iné úžasné ceny.

Pred koncom párty prišla ďalšia zábava - karaoke. Dvaja dobrovoľníci predstúpili pred publikum, dostali mikrofóny, vybrali si pieseň, ktorú chceli spievať. Tá sa objavila na stene formou slov a dobrovoľníci mali túto pieseň prespievať sami, bez interpreta piesne, len s melódiou. Spievali sa piesne: *Škoda že je vymyslená*, *Horehronie*, *Mandolína* a *Ja slyším nonstop*. K posledným pesničkám patrila pieseň *Jede, jede mašinka*, počas ktorej sme všetci vytvorili živý vláčik a putovali sme po celej telocvični.

Bohužiaľ, zrazu tu bol koniec... A nám ostal nezabudnuteľný zážitok.

Vaša Grétka

LYŽIARSKY VÝCVIK

Od 13. februára do 17. februára 2017 sme boli na lyžiarskom výcviku vo

Vrátnej-Paseky.

Každý deň sme

dochádzali autobusom.

Cesta trvala cca pol

hodinu. V autobuse

bola živá nálada a

každú

chvíľu sa tam niekto smial. Jedným slovom sme sa tam nikdy nenudili.

Počasie bolo na lyžovanie perfektné. Slniečko svietilo a hudba hrala. Obklopovali nás hory a vysoké zasnežené ihličnaté stromy. Na začiatku všetkého sme dostali skipasy, ktoré nás pustili cez turniket na rôzne svahy. Prvý deň sme začínali ako nelyžiar v lyžiarskej škôlke.

Rozdelili sme sa do skupín podľa skúseností. Zo začiatku sme sa báli. Ten pocit, keď stojíš na lyžiach a dívaš sa na šíre okolie je úžasný. Cítiš sa, ako keby si mohol všetko. Spúšťaš sa pomaly po svahu a nemyslíš na nič iné len na to, že to zvládneš. Zrazu si úplne dole a chceš znova a znova zažiť ten pocit. Takto nás to začalo baviť. Mnohí sa po dvoch dňoch dostali na strmší svah. V jeden deň sme si urobili výlet na lanovke. Bola to zábava, pretože každé tri minúty sa lanovka zastavila. Bola totiž preplnená. Bavilo

nás sedieť tam a smiať sa. Mohli sme sa dívať na lyžiarov a učiť sa od nich. Poučili sme sa aj na pádoch. V stredu sme išli lanovkou na Chleb. Je to strmý lyžiarsky svah, kde lyžujú profesionáli. Tam sme sa zmastili poriadnou guľovačkou.

Celý týždeň sme sa stravovali v mini reštaurácii. Najlepší obed bol v utorok: rezancová polievka, syr s hranolčekmi a kečupom.

Po celom týždni sme odchádzali sme s dobrým pocitom.

PS: Keď chcete všetko sa dá. Ak v to veríš, že sa to dá, nič nie je nemožné.

Dominika Obrtancová a Petra Mindeková

VEDELI STE, ŽE...

Svetový deň bez mobilu

Tento nezvyčajný sviatok je 6. februára. V tento deň by sme mali mať mobil vypnutý alebo ho nepoužívať. Tento nápad dostal francúzsky spisovateľ Phil Marso, ktorý aj napísal knihu o mobile. Chcel nám povedať, nech stále nedržíme v ruke mobil a osobne sa rozprávame.

Prvýkrát sa tento sviatok oslávil v roku 2001. Vtedy sa oslavoval až tri dni.

Niekedy si ani nevieme predstaviť život bez mobilu. Keďže na mobile sa dá vykonávať veľa služieb, niektorí dospelí a aj veľa detí sú na mobile závislí.

No, ani ja si neviem predstaviť žiť bez mobilu. Prežil by som bez neho len deň alebo dva dni. 😊

Spýtal som sa svojho spolužiaka, či by si vedel predstaviť deň a život bez mobilu a povedal, že ani za nič. Bol by to preňho koniec sveta.

Na hodine techniky sme sa rozprávali o elektrospotrebičoch a povedal som, že bude deň bez mobilu. Niektorí naznačili, že jeden deň bez mobilu sa dá zvládnuť...

TAK VYPNIME SVOJE MOBILNÉ TELEFÓNY...

DEŇ BEZ MOBILU

Červený Lukáš

AEROMOBIL

*lietajúce auto s krídlami
(originálne vozidlo budúcnosti)*

Toto zaujímavé lietajúce auto nám možno v budúcnosti poslúži na vozenie sa a lietanie. Aeromobil má len dve miesta na sedenie, takže to nie je pre viacčlenné rodiny.

Jeho otcom, ktorý ho zostrojil je Štefan Klein vo firme AeroMobil s.r.o. Na oblohu sa po prvý raz vzniesol v roku 2013 vo verzii 2,5.

Ďalšia verzia je 3,0. Je to doteraz posledná najdokonalejšia verzia.

Dňa 8. mája 2015, keď bol Štefan Klein na jednej z testovacích letov sa Aeromobilu stala nehoda. Zrútil sa pri nitrianskom letisku v Janíkovciach. Našťastie Štefan stihol aktivovať vo výške 300 m svoj padák a stlmil tým náraz. Štefan sa nezranil, mal iba odreniny. Aeromobil bol čiastočne poškodený.

Teraz vám poviem o Aeromobile nejaké technické informácie: dĺžku má 6,0 m; šírku 2,24 m a rozpätie krídel 8,3 m. Na zemi má dosah 500–875 km a vo vzduchu má dolet 700 km. Ak vzlieta, jeho rýchlosť je 130 km/h. Toto vozidlo je poháňané benzínom. Maximálna letová rýchlosť je cca

200 km/h. No a na zemi sa dokáže pohybovať rýchlosťou 160 km/h.

Lukáš Červený

SAMOŠOFÉRUJÚCE AUTO

alebo, ako si predstavujem svoje auto v budúcnosti...

Ak by existovalo takéto auto, ušetrili by sme peniaze na autoškolu. V aute by sme mohli jesť, pospať si alebo telefonovať. Bol by tam aj priestor bez volantu. Dokonca, myslím si, že by bolo aj menej nehôd a havárií.

No, keby sme sa už v aute nudili, v kufri by bol uschovaný volant na elektrinu, stačilo by ho zapichnúť ho do zásuvky v aute a mohli by sme ho používať.

Auto by sme naštartovali pomocou tlačidla . Bolo by poháňané elektrinou. Vydržalo by až tri dni na jedno dobitie. Vďaka tomu by mohlo byť čistejšie ovzdušie a zlepšilo by sa, istotne, aj naše životné prostredie.

Do GPS by sme zadali, kam chceme ísť. Auto by malo čítačku dopravných značiek a šlo by takou rýchlosťou, akou by to vyžadovala dopravná situácia a dopravné pravidlá. Iba trúbenie by ostalo na nás, na ľudí, ktorí by riadili auto.

Ak by sme chceli, aby auto cúvalo, stlačili by sme tlačidlo a auto by zacúvalo samé. Auto by bolo schopné sa samo zamknúť automaticky po minútu po jeho opustení. Na dverách by bol kód, ktorý by bol platný len na tri razy. A my by sme ho museli zmeniť. Tým by sme zabezpečili lepšiu ochranu proti krádeži.

Lukáš Červený

ZAÚJALO NÁS NA SLOVENSKU

Malá Fatra

Fatranský Kriváň

Malá Fatra je pohorie pri Žiline. Má rozlohu 549 km². Zasahuje do okresov Žilina, Martin, Dolný Kubín a Ružomberok. Veľkú časť Malej Fatry tvorí aj Vrátna dolina pri Terchovej. Najvyšší vrch Malej Fatry je Veľký Kriváň, ktorý sa vyníma oproti vrchu Chleb. Oba vrchy sú výbornými turistickými atrakciami. Sú súčasťou krivánskej časti Malej Fatry.

Ako sa tam dostať? Na Snilovské sedlo sa dostaneme kabínovou lanovkou alebo môžeme využiť pešiu turistickú cestu, ktorá vedie naozaj prírodným kopcom. Po výstupe do sedla môžeme uvidieť Veľký Kriváň, 1709,7 m n. m. a oproti nemu Chleb, 1645,6 m n. m., ako i ďalšie kopce, o ktorých vám porozprávam.

Ak chceme zdolať všetky kopce, tzv. „hrebeňovku“, vyberieme sa najprv na Chleb. Po ňom nás čaká vrch Hromové (1636 m n. m.), Stena s južným vrcholom vysokým 1572 m a severným 1535 m. Z tohto miesta budeme vidieť vrch Stoh,

Veľký Rozsutec

1607 m n. m. Ak zostúpime po dlhým a strmom kopci ku Chate pod Poludňovým Grúňom, budeme mať krásny výhľad na Veľký Rozsutec, ktorý je 1610 m n. m. vysoký. Výhľad je nádherný najmä v lete.

Lúčanská Malá Fatra je oddelená od Krivánskej Malej Fatry riekou Váh. Prechádza cez okresy Martin, Žilina, Prievidza a Turčianske Teplice. Jej najvyšší bod sa volá Veľká lúka a meria 1475,5 m n. m. Túto oblasť poznáme ako „Martinky“, čiže časť Martinských holí, 1250 m n. m. V zime si tam môžeme užiť zimné

športy. Nachádza sa tam Winter Park Martinky - lyžovanie, snowboarding, skialpinizmus...

V lete sa tam pri turistike môžeme dosýta najesť čučoriedok alebo brusníc.

Ďalšie vrchy v pohorí Malej Fatry sú: Kľak, 1351,6 m n. m. Ak chceme ísť na túru pri Rajeckých Tepliciach, môžeme vystúpiť na Kozol, 1119 m n. m. alebo navštíviť Višňovskú dolinu. Zaujímavou turistickou trasou je aj výstup na Holý diel, 740 – 870 m n. m., kde si môžeme zrelaxovať a najesť sa... No a na

Silvestra môžeme slávnostne vystúpiť na Minčol, 1363,9 m n. m. Ja som to absolvoval a bolo to úžasné! Vede tam zaujímavý serpentínový chodník. Ale pozor, je to náročný výstup! A najmä po vianočných sviatkoch...

Prajem všetkým čitateľom veľa zážitkov na túrach! Možno sa na niektorej z nich stretneme.

Minčol

Kľak

Červený Lukáš

Bratislavský hrad

Bratislavský hrad je jedna z najznámejších pamiatok v hlavnom meste Bratislava. Nachádza sa priamo v centre mesta. Dnešné meno hradu a mesta vychádza z pomenovania, ktoré sa v rôznych podobách ukázalo po prvýkrát pod názvom Brezalauspurch v Sol'nohradských letopisoch. Využitie hradu v súčasnosti dôstojne nadväzuje na jeho historický odkaz. Pochádza z roku 907.

Dnes je významným turistickým miestom. Na rozdiel od iných hradov, nemusíte prekonávať žiadne prekážky, pretože doprava je jednoduchá. Tento hrad je otvorený počas celého roka. Časť priestoru je využívaná na reprezentačné a štátne účely.

V historickom oddelení národné múzeum. V roku národnú kultúrnu Pamiatka je z historického Bratislava bola korunovačným tu sídlil panovník.

môžete nájsť aj Slovenské 1961 bol vyhlásený za pamiatku číslo 1. zaujímavá aj hľadiska. v minulosti mestom. Taktiež

V roku 1811 hrad vyhorel a vyše 140 rokov bola z hradu len ruina. Od roku 1953 sa konali rekonštrukcie hradu. Po rokoch rekonštrukčných prác sa hrad opäť zaskvel vo svojej niekdajšej kráse.

Momentálne má hrad štyri vežičky, ktoré sú červené, ostatok hradu je biely. Zaujímavosťou je, že pri peknom počasí je možné vidieť z neho až na Alpy do Rakúska! Bratislavský hrad je skutočne jedinečná stavba a výrazne sa líši od typických hradov a zručanín na území Slovenska.

Mindeková Petra

DFS Cipovička

Folklór je najväčšia pýcha krajiny Slovensko. Každé mesto a dedina má svoj vlastný folklór, kroje, piesne, tradície, tance a nárečie. Na Slovensku sa usporadúvajú folklórne festivaly, napr. vo Východnej, na Detve či v Terchovej.

My dve, Dorka Močková a Emka Dobešová, chodíme do folklórneho súboru Cipovička. Náš súbor vznikol v roku 1997 v Centre voľného času Spektrum na Vlčincoch v Žiline.

Rady tam chodíme, lebo nás to nesmierne baví. Tancujeme, spievame, sme s príjemnými ľuďmi, priateľmi, s ktorými nás spája spoločný záujem – láska k slovenskému folklóru.

Dokonca sme boli aj na celoslovenskej súťaži, v ktorej sme skončili v striebornom pásme – 2. miesto. Náš súbor už absolvoval veľké množstvo vystúpení nie len na Slovensku, ale aj vo Francúzsku, v Rakúsku, v Poľsku i v Českej republike.

Súbor môžu navštevovať deti od 4 do 16 rokov. Spoznávame a učíme sa rôzne tance, piesne, detské hry, riekanky z rozličných regiónov stredného a východného Slovenska.

Každý rok cez leto chodíme do tábora, ktorý sa zameriava na budovanie vzťahu a prehĺbenie si vedomostí o slovenských folklórnych obciach. Organizuje ho vedúca Cipovičky, Janka Alexandra Veselá. Napríklad minulý rok sme boli v Českej republike v chate Bílá v Starých Hámroch.

Bolo tam super! Ráno nás surovo zobudili rapkáčom. Mali sme len jednu minútu na to, aby sme si umyli zuby a obuli cvičky a hybaj na rozcvičku, ktorá trvala asi celú hodinu... Potom sme mali sotva päť minút na rannú hygienu a museli sme sa stihnúť obliecť a učesať. Ale potom nás čakali v jedálni, kde sme sa všetci zišli, suprové raňajky. Vedúci tábora nás informovali o programe na nastávajúci deň. Po raňajkách sme sa znovu obliekli do úborov a šli sme zas cvičiť. Nasledovali rôzne aktivity, ktoré sa počas jednotlivých dní v tábore neustále menili. A zrazu, ani sme si neuvedomili a prišiel koniec. So smútkom sme sa rozišli a utešovali sa navzájom, že sa v ďalšom tábore stretneme o rok.

Tento rok pôjdeme do Kysáča vo Vojvodine, v Srbsku. Je to stredisko detského folklóru. Zúčastníme sa tam Detského folklórneho festivalu Zlatá brána v naozajstnom rozprávkovom zámku. Zaujímavým a novým pre nás bude, že budeme bývať v rodinách. Už teraz sa veľmi tešíme, ako super nám tam bude. Plánujeme navštíviť aj mesto Nový Sad, ktorý je neďaleko Kysáča.

Močková Dorotka, Dobešová Emka

ZAÚJALO NÁS Z RÍŠE ZVIERAT

Panda červená

Pomenovanie panda červená je francúzskeho pôvodu. Pôvodne mala veľa pomenovaní, napr. malá panda, ohnivá liška a iné. Až oveľa neskôr bolo toto pomenovanie prenesené aj na pandu veľkú. Spočiatku sa obe pandy radili do rovnakej skupiny, podľa toho, že

patrili medzi medved'ovité šelmy. Neskôršie výskumy dokázali, že to tak nie je. Panda červená bola napokon zaradená do čel'ade medzi pandy malé.

Panda červená sa priemerne dožíva 14 rokov. Najviac je ohrozená stratou prirodzeného prostredia a pytliactvom. Vyskytuje sa vo vysoko položených miestach, kde žije menej predátorov. Medzi jej najnebezpečnejších predátorov patrí leopard snežný.

Žije samotárskym životom. Patrí medzi pomerne tiché zvieratá. Pri dorozumievaní píska. Živí sa mäsitou potravou, i keď uprednostňuje predovšetkým bambusové výhonky a listy.

Patrí medzi samotárskym tiché zvieratá. dorozumievaní sa mäsitou i keď uprednostňuje

Ked' nemá čo jesť, dokáže skonzumovať rôzne druhy ovocia, korenky i žalude. Jej mäsitú zložku

potravu predstavujú mladé vtáky, vajcia stavovcov (myšie a jašteričie vajcia) a larvy hmyzu.

Samica po 114 - 115 dňoch privádza na svet mláďatá, ktoré sa rodia v dutine stromu. Matka sa o ne, pre ich pomalý vývin, stará približne rok. Potom začínajú spoznávať okolie samy.

Uskutočňujú tzv. „výpravy do okolia“. Pre niektoré z nich sa tieto výpravy stávajú osudnými. Mláďa sa podobá na dospelého jedinca, len je menšie.

Pandy
schopné
zadných
sekúnd. Sú
hlavne
cítia
predstierajú

Zaujímavosťou je

im slúži na udržiavanie rovnováhy, aby pri lezení po stromoch nespadli. Medzi samcom a samicom nie je takmer žiadny rozdiel.

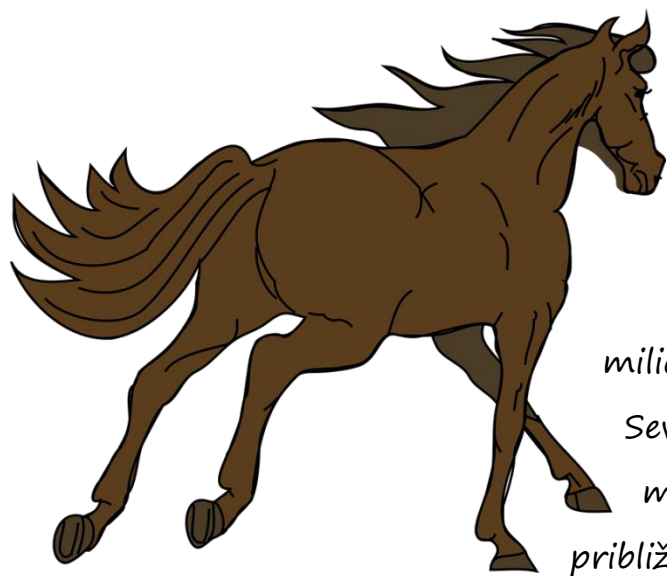

červené sú
stáť na
nohách až 30
aktívne
v noci. Keď sa
ohrozené,
smrť.

ich dlhý chvost, ktorý

Obrtancová Dominika

Kone

Prví predchodcovia koňa žili pred 50 až 60 miliónmi rokov. Ich domovom bola dnešná Severná Amerika. Vedci dali prvému koňovi meno Eohippus, čo znamená koník úsvitu. Žil približne pred 50 miliónmi rokov a bol veľký ako liška. V hustých močaristých lesoch sa živil hlavne lístím.

Eohippus

Asi pred 35 miliónmi rokov žil Mesohippus,

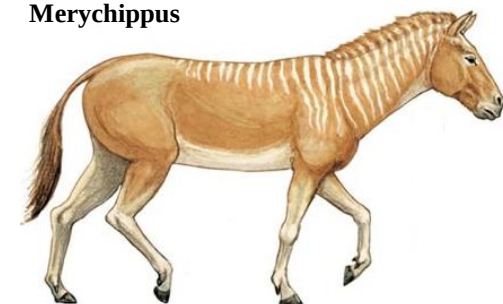
kôň, ktorý dosahoval veľkosť ovce.

Merychippus žil asi pred 10 miliónmi rokov a Pliohippus sa

považuje za predka všetkých koní, zebier a oslov.

Vyzeral už ako dnešný kôň. Žil asi pred 5 miliónmi rokov, bol približne 110 cm vysoký a mal už úplne vyvinuté kopytá.

Merychippus

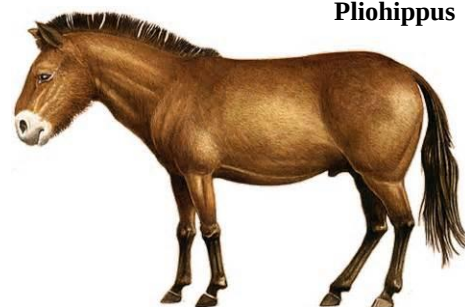

Equus, dnešný kôň má vývojovú líniu dlhú 50 miliónov rokov.

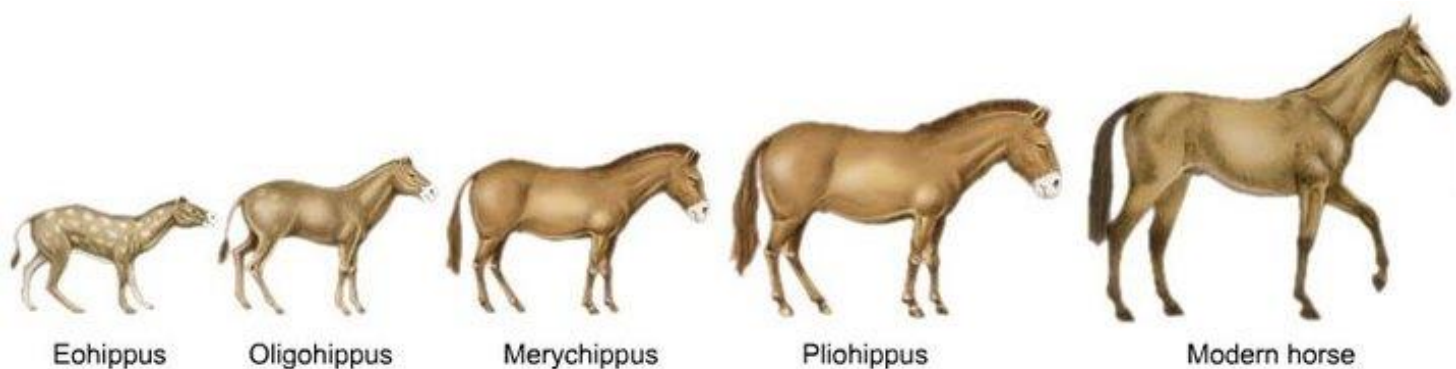
Mesohippus

Pliohippus

Podľa mňa sú kone prekrásne zvieratá a mám ich rada už od

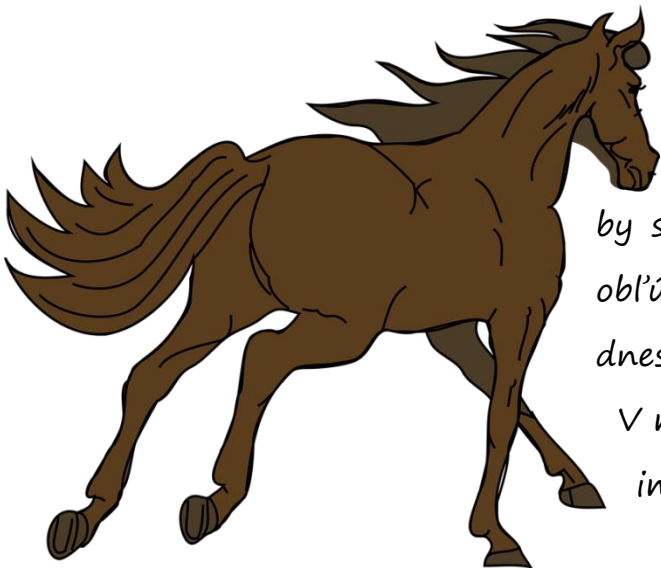
Eohippus

Oligohippus

Merychippus

Pliohippus

Modern horse

narodenia. Keď som bola ešte miminko, dostala som koníka a mám ho do dnes. Mali by sme si ich vážiť. Nie preto, že kone sú moje obľúbené zvieratá, ale veľakrát pomohli ľuďom. I dnes ich využívame, hlavne v jazdeckých školách. V minulosti kone ľudí vozili v kočiach alebo im nosili drevo z hôr. Dnes to vidíme

zriedkavejšie.

Aj kone dokážu svoje nálady vyjadriť, podobne ako človek. Robia to pomocou ušnic, hlasu, pyskami a pohybom nôh. Tak nám dávajú najavo, čo chcú alebo čo odmietajú. Tieto signály, ktoré sú pre všetky druhy koní rovnaké, slúžia k ich vzájomnému dorozumievaniu sa.

Ja by som chcela mať doma vlastného koňa. Najviac sa mi páči fallabelský kôň. Je to najmenší koník na svete. Veľkosťou sa podobá väčšiemu psovi. Dospelý jedinec dosahuje svojou výškou po pás dospelaj osoby. V dospelosti môže vážiť najviac 12 kilogramov.

Emka Dobešová

ZABAVME SA!

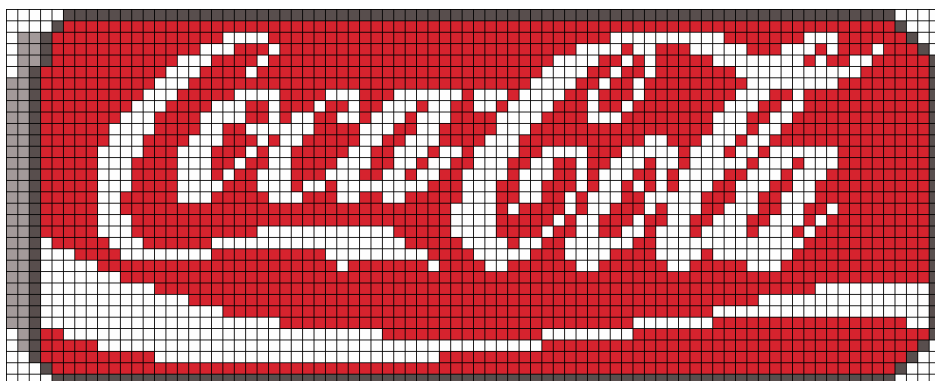
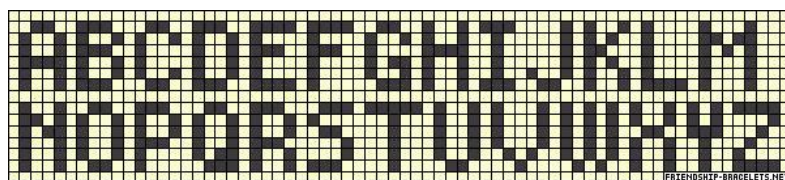
ALPHA náramky priateľstva

Minulý rok som písala o náramkoch priateľstva. Tento rok Vám napíšem o štýle náramkov ALPHA. Robíte tam písmenká, obrázky, a iné. Písmenká sú jednoduché (pre niekoho). Vzory sú ťažšie a najťažšie sú vypixelované tváre slávnych osobností ako napr. Marilyn Monroe. Svojich známych nimi môžete potešiť. A nemusí to byť ani náramok. Stačí keď urobíte prívesok na kľúče s menom. Pretože:

„To čo je vyrobené ručne je vyrobené zo srdca a s láskou“.

Timea Kočnerová

OSEMSMEROVKY

Prvá, druhá od Aničky Stankovičovej

Prvá:

A	T	K	T	Č	A	A	O
B	O	I	E	S	C	R	Ň
U	L	N	L	R	I	A	E
Ľ	I	T	E	K	N	I	M
B	P	A	G	Á	T	E	E
O	K	L	R	V	A	Č	R
R	A	B	A	A	R	A	K
G	R	A	F	M	V	A	L

Nájdí v osemsmerovke slová:

ŠPAGÁT, KÁVA, TELEGRAF, ARA, GROŠ, BRÁNA, VRÁTNICA, BLATNÍK,
RVÁČ, KERNER, RAK, KREMEŇ, KÁRA, PILOT, OBLUBA

Tajnička: Nauč sa oceniť to, čo máš skôr, ako ťa čas naučí oceniť to,

.....

(tajnička má 7 písmen)

Druhá:

n	o	l	i	s	k
o	s	e	k	l	n
r	j	a	t	a	r
m	z	k	l	e	u
a	a	v	a	r	o
a	n	u	k	a	l

Nájdí v osemsmerovke slová:

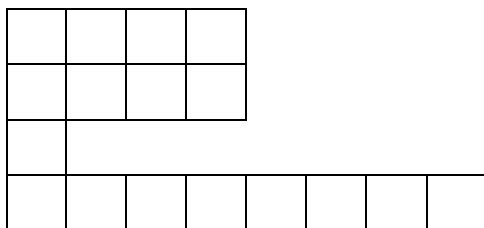
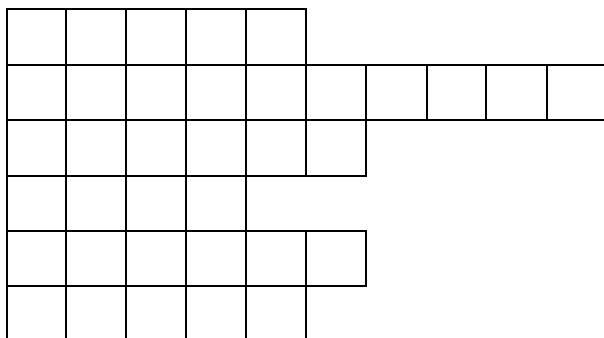
KUNA, NORMA, SKAZA, SILON,
TLAK, ORAVA, RATAJ, LEA, AREA,
LAKUNA

Tajnička: Keď ti bude v živote najhoršie, otoč sa čelom
a všetky tiene padnú za teba. (tajnička má 6 písmen)

TAJNIČKA

Tajnička od Grétky Trpišovej

MARA JE:::

1. Čo je Žilina?
2. Dopravný prostriedok v Bratislave a v Košiciach.
3. Jeden zo súrodencov.
4. Nástroj na šitie.
5. Víla z rozprávky na A.
6. Kto prišiel na Slovensko v roku 863.
7. Dospelý to pijú.
8. Dolné končatiny.
9. Opak ý.
10. Postava z rozprávky, ktorá mala super silu a začína sa na h.

**DOVIDENIA
V
ĎALŠOM ČÍSLE!**

Bibliografica

MAŤOVČÍK AUGUSTÍN a kol.: Slovník slovenských spisovateľov 20. storočia, Vydavateľstvo Spolku slovenských spisovateľov, SNK, Bratislava, Martin, 2001.

https://sk.wikipedia.org/wiki/Privilegium_pro_Slavis#/media/File:Privilegium_Pro_Slavis.jpg

<https://www.mt-nabytok.sk/obrazky/39826.jpg>

https://www.nahodsa.sk/blog/wp-content/uploads/2017/01/Nahodsa-sk_2017-01-26_den bez mobilu 001_FB ad 1200x628.jpg.png

<http://www.mala-fatra.cz/wp-content/dsc0004.jpg>

<http://www.cestazasnem.cz/images/checkpoint/33.jpg>

<http://www.ubytujemsa.sk/images/atrakcie/bratislavsky-hrad/a9965488288.jpg>

http://www.pamiatky.net/pamiatky/zvolen/zvolen_old_01.jpg

<http://hyser-40.cdn.pjtsu.com/wp-content/uploads/2015/10/title2.jpg>

<http://g.cz/sites/default/files/field/primary-images/red-panda.jpg>

http://www.threadbombing.com/data/media/39/ONKODAFuEirixytqw0s985ho1_500.jpg

http://www.slovackizavod.org.rs/sites/slovackizavod.org.rs/files/media/images/institute/kysac_krocik_1.jpg

https://img.ephoto.sk/data/users//22089/photos/8eb0727deaafcf6bf077be584ba23cc734c4ef0e_large.jpg

https://lh4.ggpht.com/TLvr1hJelgigkX21KYDgeLRnty9He2cCHSqbUR_zYHVw9QRI6YckFyX2F4PrYp00Gg9=h900

<http://www.smkompas.sk/clanky/all/clanek47/image.jpg>

<http://friendship-bracelets.net/tp/2/9.jpg>

<http://www.braceletbookcdn.com/obr/8803/preview.png>

<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/736x/51/74/09/517409a5db6ce84a50e8aed5f5a8a620.jpg>

https://usercontent2.hubstatic.com/3407042_f520.jpg

<http://www.turiec.turistickenoviny.sk/images/garaz/velky-fatransky-krivan.jpg>

<http://fotografie.skrz.sk/image/1/orig/3264.jpeg>

<http://static.panoramio.com/photos/medium/49650312.jpg>

<https://mw2.google.com/mw-panoramio/photos/medium/133248582.jpg>

https://www.zoopraha.cz/images/Seznamte se/BB_seznamtese_panda_verze_mys.jpg

<http://www2.teraz.sk/usercontent/photos/9/d/6/3-9d6fa8d2674f957f37fe1d7590c22fe1b34ae73f.jpg>

http://1gr.cz/fotky/idnes/14/101/cl6/MKK564d2f_144838_2247122.jpg

<http://static.panoramio.com/photos/large/55142096.jpg>

<http://4everstatic.com/obrazky/674xX/zvieratka/divozijuce/cervena-panda,-hlava-152734.jpg>

<http://www.rancgalanta.sk/sk/kone/o-konoch>

https://pixabay.com/p-9479/?no_redirect

http://nd02.jxs.cz/859/562/0c9ad6c978_57334951_o2.gif

<http://greaterancestors.com/wp-content/uploads/2011/11/HORSE-BLINDERS.jpg>

<http://horses.ludalo.de/wp-content/uploads/2010/05/Eohippus.jpg>

<https://media1.britannica.com/eb-media/04/88904-004-389745F3.jpg>

<https://media1.britannica.com/eb-media/72/81272-004-8C9715AA.jpg>

<http://vignette3.wikia.nocookie.net/dinosaurs/images/2/26/Pliohippus.jpg/revision/latest?cb=20130703212349>

http://smein.sk/wp-content/uploads/2016/10/kone_kone.jpg

<https://thumbs.dreamstime.com/z/female-emoticon-waving-hello-design-32486807.jpg>

<http://foto.fiit.stuba.sk/image/get/1794/size:photos/1794-bartos-kvet-detail-makro-jar.jpg>

<http://www.wallpapers13.com/summer-meadow-lug-nature-light-priroda-sky-let-2560x1600/>

http://matuslososky.sk/wp-content/uploads/2015/06/matuslososky_mak_let-2560x1600-17-35-2.jpg

http://www.decotrend.sk/uploads/images/product/Fototapeta_Jeseň_v_parku_3269.jpg.large.jpg

<http://fotky.sme.sk/foto/236818/rgb-v-prirode?type=v&x=650&y=431>

http://www.mini-max.sk/data/competition/1be3bc32e6564055d5ca3e5a354acbef_big.jpg

<https://lh3.googleusercontent.com/vM83GYisKv2bnAOWiNJCxlbDPWRgfo55DB-JIs8rCxIkcc-T4Ch1T4ZfrIRnLegnJWo=h900>

<http://www.krasysveta.sk/wp-content/uploads/2015/11/rozpravky-35.jpg>

<http://foto.fiit.stuba.sk/image/get/6093/size:photos/6093-duransky-les-cesta.jpg>
<http://www.megandax.com/meganwp/wp-content/uploads/2015/01/Hohenzollern-Castle-1.jpg>
http://1gr.cz/fotky/idnes/14/052/org/TEN5324d5_ee833b76b1c94622adc9db9dea6e51b9_0.jpg
http://www.pluska.sk/images/gallery/brejk/jaruna/o_shep.jpg
<https://www.webfordog.com/images/plemena/big/chien-de-montagne-des-pyrenees.jpg>
<https://www.fpv.sk/wp-content/uploads/2011/10/antena03.jpg>
<http://www.nrgizewithcarol.com/wp-content/uploads/2012/05/raindrop1.jpg>
<http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/jelen-lesny/CervusElaphus.jpg>
<http://www.soga.sk/data/aukcije/80/diela/big/278.jpg>
https://m.smedata.sk/api-media/media/image/fici/6/29/29156/29156_625x.jpeg?rev=2
<http://www.kampolovat.sk/files/articles/1247/images/source/5501b2a4cdc73.jpg>
https://www.google.sk/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&ved=0ahUKEwjIgdGvujSAhXCbxQKHQKpBn8QjBwIBA&url=http%3A%2F%2Fobrazky.4ever.sk%2Fdata%2Fdownload%2Fzvieratka%2Fbobor-159626.jpg&bvm=bv.150120842,bs.1,d.d2s&psig=AFQjCNE_935jqDbMweKRNXYL2SnwD33LYg&ust=1490216101042164
<http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/bobor-vodny/bobor-200x229.jpg>
http://media0.mypage.cz/images/media0:4d669e616d54e.jpg/801e0b51e0_62618430_o2.jpg
<https://www.google.sk/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&ved=0ahUKEwiK4KHC4ezSAhUFJcAKHQmCAQwQjBwIBA&url=http%3A%2F%2Fobrazky.4ever.sk%2Fdata%2Fdownload%2Fzvieratka%2Fkoza%2C-luka-172504.jpg&bvm=bv.150475504,d.ZGg&psig=AFQjCNHYL0dudhBg2NOI442OemZrtaXFEQ&ust=1490363006337884>
http://snaturou2000.sk/uploads/2009/05/animal/sokol-mysiar-pustovka/Falco_tinnunculus-let-224x200.jpg
<http://www.naturfoto.cz/fotografie/ostatni/koza-domaca-68134.jpg>
http://img.pauzicka.zoznam.sk/pictures/Mysky_muzikanti.5.jpg
http://loubejac.blog50.com/images/medium_rats_musiciens.JPG
http://www.zooblog.ru/uploads/posts/2008-08/1218621492_post-19-1218486697_thumb.jpg
https://buzina.org/?rewrite=http://img0.liveinternet.ru/images/attach/c/0/35/994/35994104_1227986810_f8a9428a31b5.jpg
https://buzina.org/?rewrite=http://img0.liveinternet.ru/images/attach/c/0/35/994/35994104_1227986810_f8a9428a31b5.jpg
http://img.pauzicka.zoznam.sk/pictures/Mysky_muzikanti.4.jpg
<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/564x/19/55/98/195598ab066912cef5b2c8a398c7feb3.jpg>
<http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/zajac-polny/LepusEuropaeus2-500x537-400x430.jpg>
<http://www.drevenyvlk.cz/public/content/articles/22/images/vlk01.png>
<http://www.bukera.sk/files/tapety/vladstudio-pod-vodou-1152x864.jpg>
<https://leporelo.info/pics/pic/tukan.jpg>
<https://media.holidaycheck.com/data/urlaubsbilder/images/65/1156096379.jpg>
<http://zvery.rodinka.sk/typo3temp/pics/2e8d345640.jpg>
<http://kocurovazvie.wbl.sk/liska.jpg>
http://www.24hod.sk/obrazky_clankov/2008-08-28x/19634.jpg
<http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/veverica-stromova/veverica-400x477.jpg>
<http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/liska-hrdzava/VulpesVulpes.jpg>
http://www.hlidanimazlicku.cz/wp-content/uploads/2011/08/Fotolia_27338289_XS-300x253.jpg
http://www.profideratizacia.sk/jpg/89/vervederatizacia-mys-bkg_1301x1200.jpg
<http://www.temesvarigabi.eoldal.hu/img/mid/174/varju.jpg>
http://snaturou2000.sk/uploads/2009/08/animal/bobor-vodny/Castor_2-430x249.jpg
http://img.ahaonline.cz/img/18/full/765899_.jpg
<http://program.autiste.cz/images/aplikace/nakupovani/obchody/drogerie/350x350/zubni-pasta.png>
<http://images.clipartlogo.com/files/istock/thumbs/4949/49498474-cartoon-soap.jpg>
http://nd02.jxs.cz/859/562/0c9ad6c978_57334951_o2.gif
<http://www.farmapark.eu/atlas/osel.png>
<https://www.google.sk/url?sa=i&rct=j&q=&esrc=s&source=images&cd=&ved=0ahUKEwjD3Jvsne3SAhUCbxQKHw4TBSkQjBwIBA&url=http%3A%2F%2Fobrazky.4ever.sk%2Fdata%2Fdownload%2Fzvieratka%2Fovce-223001.jpg&bvm=bv.150475504,d.bGs&psig=AFQjCNErgVF7AQLVtywUIHwNobABr4Bncg&ust=1490379325818137>
<http://www.doba.sk/wp-content/uploads/2012/09/roesilien-raimond-fox-photography-620x805.jpeg>
http://cezmina.wz.sk/Maslenica_files/kohut.gif
<http://www.animal1010.estranky.sk/img/mid/70/-obrazky.4ever.sk--vlk--sneh-160008.jpg>
<http://rno.sk/wp-content/uploads/sites/11/2015/12/BAROKK-608x456.jpg>
<http://files.allatdiagnosztika.webnode.hu/200000001-d384bd47f1/papagaj.png>
https://www.darcekone.sk/fotky17389/fotos/_vyr_220824-168x.jpg
https://pixabay.com/p-1050574/?no_redirect

https://mksking1-asmirasro.netdna-ssl.com/2rK4KEz7Iv5_s460xn.jpg
<http://ipravda.sk/res/2009/02/26/thumbs/45432-feldek-stredna.jpg>
<http://mestskakniznicabojnice.sk/katalog-knih/obrazky/017/017920.jpg>
<http://static-shop.82.sk/assets/Uploads/antikvariatalbin-brunovskymodra-kniha-rozpravok360pixon-paper.png>
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/67/167923.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/14/114686.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/11/111261.jpg
<http://www.knihyzaeuro.sk/image/16325.jpg>
http://www.paseka.sk/_data/books_pix_big/book_90830_thumb.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/130/1130234.jpg
http://www.databazeknih.cz/images_books/25_/258617/big_hviezdickova-rozpravka-258617.jpg
http://www.databazeknih.cz/images_books/23_/232760/big_hra-pro-tvoje-modre-oci-232760.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/103/1103075.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/210/1210026.jpg
http://i1.martinus.sk/tovar/_l/24/124980.jpg
http://www.gorila.sk/i/imgs_orig/274/241274.jpg
http://files.kniznica-sgzs.webnode.sk/200001737-94b8195b21/feldek_2.jpg
<http://mikulas.dnes24.sk/images/photoarchive/sized/700/2014/09/24/razusovie-dom.JPG>
https://zskarpatska.edupage.org/photos/skin/clipart/sk_parlament.jpg
<https://cloud1.edupage.org/cloud/hdimgfd007c3c1929d206c1cf.jpg?z%3ANUF7d4YzXGZ86f7GKxhyb86zCJgpoY2Jf0HRj6qVSjfGw2ECAfkGRcl2f5b1%2BXoA>
<http://www.petrikphotography.sk/wp-content/uploads/2014/02/arch065.jpg>
<http://cloud1.edupage.org/cloud/hdimgb20107431e008a73bd08.jpg?z%3Ajs7f6m1LCV7HYW7eJlpcVWZywJiixGeRvOYzITH0e%2FaDI7mRsTSU4sL9fEIozJq>
<http://www.airswimmers.sk/graphics/product/131.jpg>
https://www.velvetheavenshop.sk/sub/velvetheavenshop.sk/shop/product/resized/balon-cierny-1045.thumb_343x344.jpg?t=1452429571
http://www.vyzdoba-dekoracie.sk/fotky10290/fotos/gen320/gen_vyr_125balon_biely.jpg
<https://cloud.edupage.org/cloud/hdimg04a9d77b309ae6d5482e2195679323.jpg?z%3A%2Bxitj8pmL2mLT9vWBDrxAHAa%2F7KgUDYgyNPxf4mQ0I3OHgx%2F1tws497Fzyilgl4F>
<https://cloud1.edupage.org/cloud/hdimg9de156a0334f784f9aa82fe7c36ac7.jpg?z%3Aik7SDKQXQnYJFe64V2sMvqPn%2FtuWm1%2BPwStlRfTMgF6RmoyGKjKcm7N9xvTLpQAI>
<https://cloud1.edupage.org/cloud/hdimg964251e344d56110bb104314969ec8.jpg?z%3AZEqmaZ5RDlZFlxRLeAWkfEDGyydK7va2vaNTP7dbVdLipokYQnHaOOQ3crQCZNEOz>
<https://cloud.edupage.org/cloud/hdimgbb6b09c76f66449292bc15eb9780d1.jpg?z%3An%2FrAs7JxLG4I8Lt0tU83Cs%2BI9nJAAMpzhjlh%2BZBw0tGa77N%2B9MTibk1H9ZP4sOc>
https://t2.aimg.sk/magaziny/ZS-wejLcQiu1Gv5RbrIfMA~Porsche-918-Spyder-v-aka-elektre-takmer-800.jpg?t=L2ZpdC1pbi82MDB4MC9maWx0ZXJzOndhdGVybWFyayhtYWdhemlueS9tYXJrX2F1dG9iaWxkXzQucG5nLC0zMCwtMzAsMCK%3D&h=hB_kKN3U4tHbWvT2NdXAUA&e=2145916800&v=2
http://www.aeromobil.com/assets/gallery/am_foto_02.jpg
https://www.google.sk/imgres?imgurl=http%3A%2F%2Fwww.aeromobil.com%2Fassets%2Fgallery%2Fam_foto_02.jpg&imgrefurl=http%3A%2F%2Fwww.aeromobil.com%2F&docid=i2eyZ9tI0NsZkM&tbnid=8l9nLXA5FdPxmM%3A&vet=1&w=1920&h=1080&safe=active&bih=652&biw=1366&q=aeromobil&ved=0ahUKEwihv5CpkbPSAhVMcRQKHb9KBEoQMwgnKAAwAA&iact=mrc&uact=8
<http://www.svetkuriozit.sk/wp-content/uploads/2014/10/aeromobil-3-from-above-car-configuration.jpg>
http://i.sme.sk/cdata/5/80/8048445/04_r8947_res.jpg